

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 12, Sayı 141, Ekim 1971

Cemiyet adına Sabıplı ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav

Annan Özgen
Berrin Gerçek
Sadıye Korateş
Güven Erer
Enver Ölçermai
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkamazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellthanesi

Abone ücreti : Yıllık 30 Lira

Kapak : Geleceğin bilimi, geçmişin
geleceği olan şimdiden geçerek
meydana geliyor.

Sevgili Okuyucular

Cemiyetimizde verilen seri konferanslar sayın dinleyicilerimizin büyük ilgilerine mazhar olmaktadır. Bütün okurlarımızın, imkân olsa da, bu konuşmalardan yararlanmalarını sağlayabilsek. Bununla beraber ilk safhada, konuşmaları teypte alıyor veya yazılı olanlarının dergiye uygun hale getirilmesine çalışıyoruz. Bunları bir iki sayı sonra dizi halinde sizlere sunmaya çalışacağız.

Dergiye bu ay 300 kuruş ödediniz. Teşekkür ederiz. Ruh ve Madde ödev dergisidir. Ödevini başarmakta her okuyucumuzun teker teker payı vardır. Biz bunu idrak ederek tekrar ediyoruz: Ruh ve Madde için yazdığımız veya tercüme ettiğiniz yazılarınızı göndermekte tereddüt etmeyiniz. Onları değerlendirmek için elimizden gelen her çabayı sarfedeceğiz. Sırasında ve genel havaya uygun oldukça yayınlanacaktır.

Dr. Bedri Ruhselman'ın MU Medeniyeti ile ilgili yazı serisi devam ediyor. Bu yazılarda çok değerli ezoterik bilgiler vardır. Mu'nun Kutsal Sembolleri isimli eserinin geniş bir özeti olan bu yazı serisini tamamlamağa çalışacağız. Mu sembollerinin bu yazı dizisinde söz edilmeyen kısımların sizlere teker teker sunacağız.

Ruhsal Realitenin insanlık alanında gitgide artan etkisi karşısında insanın selâmetli bakımından, sevinç duymamak elde değil. İşte bu da, davayı sürdürenlerin tüm ve belki de biricik armağanları...

Selâm ve Sevgiler.

E ARIKDAL

EYLEMLERİMİZİN GENEL BİLİMSEL YÖNÜ

Ruhsal eylemin genel bilimsel yönü hakkında, öyle sanıyoruz ki, okuyucuların oldukça tatmin edici bir bilgileri vardır. Ruh ve Madde'nin sayfalarında senelerden beri, çeşitli yönlerden, bu yön açıklanmıştır. Buna rağmen gün be gün artan bir okuyucu kitlesi ve Konferansları izleyen dinleyiciler arasında Ruhçuluk Eyleminin tanımını ve tuttuğu yönü öğrenmek isteyenler eksik olmaktadır. Biz bundan özellikle memnuniyet duymaktayız.

Ruhçuluk eylemi insan varlığının tekâmülünü sağlayan fizik ve psişik kanunları gözleyen, araştıran ve uygulayan bir eylemdir. Bu eylem yürütülürken Tanrı, madde ve ruh üçlemesi içinde düşünülebilecek her olay ve gözlem (toplumsal ve kişisel olarak) ruhçuluğun genel yönünü tain eder, kanısındayız.

Şimdi bir sorun daha var : Ruhçuluk çalışmalarını denince durmadan yapılan medyumsal çalışmalarını ve uygulamaları mı ele alaca-

ğız? Bütün ruhsal fenomenleri Ruhçuluk eylemi içinde düşünmemiz gereklidir. Kısaca, Hayır. Ruhçuluk çalışmalarının, Cemiyetimizin temsil ettiği sisteme göre, ancak üçte biri medyumsal çalışmaları kapsamaktadır. Geriye kalan kısmı ruhçuluğu insanlı ve evrensel yönlerini kapsar. Buradan da anlaşılacağı gibi ruhçuluk denince ruhsal temas celselerini düzenleyen ve ruhlardan alınan bilgileri incelemek, şeklinde anlamamak gerekmektedir.

Ruhçulukta en önemli özellik, kişinin veya deneycinin olayı deneysel olarak gözlemesidir. Deneysel gözlem ile deneysel olmayan gözlem arasında çok fark vardır. Birincisi içsel ve dışsal yaşantının sonucu olan bir gözlemdir. İkincisi ise kuramsal (teorik) dir, spekülattır. İçsel gözlem kendimiz yaparız ve kanıtlarımızı kendimiz derleriz, kendimiz bir sonuca bağlarız. Dışsal gözlem de öyledir, ama bir yeni öge katılır: bizden ayrı olan gözlemci. (Buna celse yöne-

ticisi, psişik araştırmacı da deriz.)

Bizden ayrı olan bu gözlemcinin gözlemi deneysel olmak zorundadır. Araştırılmış ve deneyden geçmiş ruhsal olaylarla uğraşacaktır. Araştırılmış derken, şunu belirtmeliyiz ki bir astronomun araştırılmamış gözlem içinde bulunmasına rağmen söylediklerinin karşısında dudak bükmez. Biliriz ki astronom araştırılmamış bir takım gözlemlerinin sonucunda ortaya çıkan bilgileri kullanarak bir bilgi ortaya koymaktadır. Onu tam hakikât olmasa bile, şimdilik kaydıyla doğru olarak kabul ederiz. Çünkü astronom ancak gözler, araştırma yapamaz (şimdilik...). Bize Orion Burcundaki bir gaz nebulözünün varlığından söz ederken, sadece gördüğünü ve tahmini kanaatini söyler. Oraya gidip bir araştırma yapılmamıştır. Bu araştırılmamış bir gözlemin sonucudur.

Ruhçulukta gözlem, büyük bir kısmıyla araştırılmış gözlemdir. Araştırma tek bir olay için değil, en eski araştırmalar-

dan gelen bilgilerin de araştırmasını kapsamaktadır.

GERÇEK RUHSAL OLAY MÜSTESNA BİR OLAYDIR.

Yani ,gerek deneycinin isteğine bağlı olarak, gerekse medyumun hassas ve alıcı bir duruma sokulmasıyla, otomatik ve mekanik olarak, gerçek spirit olay meydana gelmez. Ne deneycinin kaptisleri, ne de medyumun şuur altı karışımları ve telepatik algıları, herşeyden tamamen bağımsız olan «zeki varlığım» tesirlerini aktarmağa engel olamaz. İsteklere baş eymeyen bir olay, ancak gözlenebilir. Ruhsal olayları iradeleriyle elde edebileceklerini sananlar, kim olursa olsun, ancak cahil ve hatta sahtekâr kimselerdir.

Gerçekten bir ruhsal olay, zihinsel ve fiziksel olsun, müstesnadır.

Şuur altının karışımları, şuur alanına giren parazit imajlar, medyumun psişik yetersizlikleri, zorlanma ve bencil düşünceler ruhsal olayların, tebligatın aktarılmasına engel olmaktadır.

Bu bakımdan gerçek ruhsal olayları müstesna olarak kabul edebiliriz. Fakat şunu da belirtmek gerekir ki buradaki müstesnalık, nadirlik, pek çok kıt bulunurluk demek değildir. Müstesnalık, ruhsal varlı-

ğın, zeki prensibin kendi iradesinin hakim oluşumu ifade eder. Ruhsal olaya dışardan ve içerden ne kadar müdahale ve engelleme olursa olsun o gerçekleşir. Onun gerçekleşme durumunu ortadan kaldıracak sebepler ancak gene aynı varlık plânıyla ilgili olan mukadder müdahalelerdir.

Bu bakımdan müstesna ruhsal olaylar, hakiki olaylardır. Ve bunun karşısında deneycinin yapacağı tek şey olayı en iyi şartlar içinde gözlemektir. En iyi şartlar deneycinin kendini, ortamı ve medyomu en uygun deney ve gözlem alanına çekmesidir.

Astronom gözlem neticesinde, araştırma yapmamasına rağmen, elde ettiği sonuçları akıl süzgecinden geçirdikten sonra bilim alanına sunar. Bu onun metodudur. Psişik araştırmacı da medyomu vasıtasıyla ruhsal dünyayı ve varlıklarını inceler, hayır gözler ve sonra sonuçlarını akıl süzgecinden geçirerek bilim alanına sürer.

Bütün yukarıdaki sözler göz önüne alındıktan sonra, ruhsal olayın genel bilimsel yönü anlaşılabilir olacaktır. Fakat spirittizmin bir de ve daha çok insanı ve evrensel yönü vardır; bunu felsefi ruhsal ismiyle anıyoruz.

Felsefi ruhsal denemesini ve kanıtlarını deneysel ruhsal olaydan gelen

verilere göre ayarlamaz; belki de felsefi sistemini, tekâmülün değişen ve yükselen şartlarına uygun olarak, yenileştirmek için deneyden gelen verilere kadar uzanır. Bunun sebebi, belli başlı olarak, ruhsal olayın, deneysel ruhsal olayın ortaya çıkışından çok çok eskilere gitmesidir. Ruhsal olay beşer varlığına gelen veya verilen ilk ilham ve vahiyle başlamıştır. Görünen fizik âlemin aldattıcılığını, görünmeyen âlemin reel varlığı ortadan kaldırmakla ruhsal olay başlamış demektir. Bu bakımdan ruhsal olay kadar doğal bir gözlem, deney ve felsefe olmasa gerek. İnsanı, varlığı ifna edebilirsek ruhsal olay da ifna olur.

Bu bakımdan ruhsal olay insanı kendi ruhunun sesine kulak vermeğe sevk eden genel bir tekâmül eylemidir. Kendi ruhunun sesine kulak vermek bilgi, görgü, tecrübe ve çaba ister.

Ruhsal olayın tasdik veya inkâr etmenin doğal olan bir şeyi tasdik veya inkâr etmekten farkı yoktur. Doğal olan reel olarak vardır. ancak onun karşısında idraklerin bir derecelenmesi mevcuttur. İdrak ne kadar yükselir ve kendi buadunun üstüne taşarsa, doğal olan hakkındaki hükmü de o kadar kapsamlı ve yüksek olur. İşte bu bakımdan doğal ruhsal olay için beslenen kanaat ve ileri sürülen fikirler de idrakler kadar bir kapsam taşırlar. İdrak geliştikçe kapsam artacaktır.

Doğuya hürmeti ve hayranlığı

Doç. Dr. Muammer BİLGE

Eugün, dünyamızın, geçtiği bir kısım sancılardan ve en ileri sayılan ülkeler çevresinde bile eksik olmayan bunalımlardan kurtulması ve huzura ermesi için, gerekli her şey Batıda ve Batı medeniyeti çevrelerinde mevcut doğrudur. Çok önemli bazı tarihsel, sosyal ve ruhsal faktörlerin de uzun asırlar boyunca birtakım Doğu ülkelerinde geliştirilmiş olduğu unutulmamalıdır.

Bunlardan insanlığı faydalandırmak için «dar görüşlü Batıcılık» tan biraz olsun sıyrılıp, Doğunun bazı konulardaki derin anlayışına da değer vermek, onu dünyaya yön veren önemli yönetici kuvvetler arasında tanımak ve kullanmak gerektir. Böylece Batı kafası ile Doğunun manevî hazinesine sokulmayı düşünmek ve başarmak lüzumu vardır. Evet, sevinçle görüyoruz ki bunu düşünen değerli fikir adamları da vardır.

İnsanı konu alan düşünürlerin başlatmaları «Antropozofî hareketi» tarafından Haziran 1922 de Viyanada bir Doğu - Batı Kongresi düzenlenmiştir. Bu kongre boyunca her akşam Rudolf Steiner tarafından kongre üyelerine verilen ve 2000 kişilik bir dinleyici kitlesinin ilgi ile izlediği çok önemli seri konferansların muhtevası 1927 de «Westliche und Östliche Weltgegensätzlichkeit» adı ile yayınlanmıştır. Daha sonra 1963 te bunun, Dr. B. A. Rowley tarafından yapılan İngilizce tercümesi «The tention between East and West» adile Londrada «Hodder and Stoughton Ltd.» tarafından çıkarılmıştır.

«Doğu ile Batı arasındaki gerilim», yahut daha doğrusu «Doğu - Batı ilişkileri» diye Türkçeleştirebileceğimiz bu kitaptaki

dördüncü konu, «Spiritüel Coğrafya» adını taşır. Bu bölümde Rudolf Steiner, insanların ve toplumların spiritüel karakter ve davranışları itibarile yer yüzünde belirli bir coğrafi sıralama gösterdiğini, spiritüel (ruhi, ruhani) derinliği Batıdan Doğuya gidildikçe arttığını, maddi diyebileceğimiz görüş tarzının daha ziyade Batı ülkelerinde netlik ve kesinlik kazandığını açıklamaktadır.

Yukarıda adı geçen İngilizce tercümenin 67 inci sahifesinde Rudolf Steiner'in aynen şu ifadesi yer almıştır :

«Doğu ile Batı arasındaki ilişki, sık sık tekrarlanan bir sembolik deyim ile, «Işık Doğudan gelir» cümlesinde en iyi ifade edilir. Bir Batılı adam genel olarak bu günlük medeniyetin adamı. Doğudaki hayat ve davranışa baktığı zaman «rüyaya benzer bir spiritüel hayat» izlenimi alır. Batının modern ruhsal hayatı, net çizgilerle belirlenmiş ve dış dünyada görülenlere bağlantısı sağlam olan telâkkilerle örülmüştür. Buna karşılık Doğunun hayatını şekillendiren telâkkiler tam aksine «kaypak, dalgalı, dış olaylarla ilişkisi daha azalmış, daha belirsizleşmiş» niteliktedir. Bundan dolayı Batılı adama rüya gibi görünür. Kabul etmemiz gerekir ki, bu «rüyaya benzer spiritüel hayat» harikulade şiirlerde, vedalarda en güzel şekilde dile getirilmiş. Doğuda kendine mahsus derin ve net görüşlerle dolu büyük bir felsefe meselâ Vedanta ortaya çıkmıştır. Bu felsefedeki görüşler, telâkkiler dış bulguları inceleyerek yani analitik yoldan elde edilmeyip, içe dönülerek, derin bir ruh-

sal hayatın duyulması, yaşanması ve anlaşılması yolu bulunmuştur.» ,

«Bizler bu «rüya benzeri spiritüel hayat» ile karşılaşınca büyük bir haz duyarak ona sokuluruz. Bizim hayatımızdan ne derece farklı olduğunu da ilk anda tamamiyle bilmeden etkisinde kalırız. Fakat o noktada duramayız. Karşılaştığımız fikirleri ve görüşleri olduğu gibi kabul edemeyiz. İster edebiyatta ister felsefede olsun, Şarkın uzun asırlar boyunca muhafaza ederek günümüze kadar getirdiği kalıpları hazmedebilmek için, bu kalıpların arkasındaki asıl gerçeği bulmak bizzat vazgeçilmez bir spiritüel ihtiyaç olur.»

Materyalist ve spiritüalist görüşlerin Batıda ve Doğuda nasıl bir temele oturmuş olduğunu izah ederken, Rudolf Steiner sözlerine şöyle devam etmektedir (Sahife 73 - 74) :

«Kesin bilimsel disiplin ile ortaya konulan gerçekler ne ise biz elbette buna katılırız ki, vücudumuzda ve çevremizde kendini gösteren maddi olaylar, spiritüel (ruhsal) seviyedeki olayların özel mekanizmaları yolu ile maddi seviyeye aksetmesi ve orada şekillenmesinden başka birşey değildir. Böylece birtakım spiritüel iç sebeplerin sonuçlarından başka birşey olmayan maddi gerçeklerin elbette kabul edilmesi uygun ve zorunludur. Aslında spiritüel seviyede yer alan iç gerçekler, beynimizin ve sinirlerimizin olanaklarından faydalanarak maddi seviyede, ölümlü insan seviyesinde, bir takım kalıplara bürünmekte ve yine kendini ortaya koymaktadır.»

«Modern insan kendi kalp gözünü açarak, yani birkaç gündenberi açıklamaya çalıştığım anlayış kuvvetini kendinde geliştirerek bunu görebilir, kavrayabilir. Doğulu hayat felsefesinin gerçekleri karşısında, kendini belki de rüya görüyormuş gibi hissedebilir. Bu Doğulu felsefe gerçeği yaşamış, ihtiyarlanmış durumdadır. Fakat onun bazı gerçekleri, bu gün de bizim kalbimiz ve ruhumuz üzerinde geçerli olan bir etkinliğe sahiptir. Eski Doğu kendi içgüdüsel derin görüşlülüğü (claire voyance) sa-

yesinde ruhsal âlemi hissetmiş, kendine yakın bulmuş ve hem kendi vücudunda, hem de dış çevrede mevcut bütün doğal ve maddi olayları içteki spiritüel gerçeklerin dışı vuran bir tezahürü, bir gölgesi, bir ifadesi olarak kabul etmiştir.»

«Burada Doğulunun tabiatta olanları müşahade etmediğini söylemek yanlıştır. Onun müşahade organları gayet keskin ve kendi müşahadesine elverişli idi. Ona göre, sadakatle gözlediği ve izlediği, sevgi ile yüceltiği bütün doğal görünüşler iç yüzünde birer ruhsal parıltı taşıyordu. Tabiat ona «ruh» u hissettirdi. Herşey ona «ruh» gibi göründü. Bu ruh onun gerçeği oldu. Dış dünyada önüne serilen gerçekler ise birer gölge gibi kaldı.»

Rudolf Steiner'in sözlerine burada ben de birkaç cümle eklemek istiyorum. «İşte tam bunun gibi, modern insanın Batı dünyasında geliştirdiği yeni anlayışta da, maddi seviyedeki dış olaylar esas alındığı için, içimizdeki derinliğimizdeki gerçekler hayal gibi, gölge gibi kaldı. Biz insanlığın bu iki hazinesini hem maddi hem de ruhi bilgi hazinelerini, bir arada dikkate alacak ve her ikisini de gerçek diye görecek bir anlayışa ulaşmalıyız. Selâmet, işte bu geniş görüşle, her iki tip müşahadeyi birleştirebilmektir. Ruh ve madde, iç ve dış ancak bir tek gerçeğin iki yüzü gibi birbirini tamamlar. Birbirini inkâr edemez. Küçümsenemez...»

Şimdi yine Rudolf Steiner'i dinleyelim. (Sahife 81) :

«Biz Doğuyu onun ruhçuluğundan dolayı takdir etmekle beraber, şu noktayı da belirtmeden geçemeyiz: Biz Batıda bugün bulunduğumuz yerden adım adım ilerliyerek kendi ruhçuluğumuzu ve ruhluluğumuzu da kendimiz kurmalıyız. Biz onu o şekilde kurmalıyız ki, aynı zamanda bugün yer yüzünde mevcut başka görüşlerle ve özellikle eski ve değerli görüşlerle de uygun düşün ve karşılıklı anlayışa elverişli olsun. Bu sonuca ulaşabilmek için

(Devamı sahife 17'de)

ÜÇÜNCÜ KUVVET

I. Husrev TÖKİN

● Zihinde daima korkulu fikirlere yer veren işlerinin bozulacağını, rakiplerinin kendisini alt edeceğini düşünen, şefine karşı menfi duygular besleyen kimse ergeç gemisini kayalara bindirir. Korktuğu başına gelir. ●

(Geçen sayıdan devam)

Hafızamız, insiyaklarımız, dinî inançlarımız, sempati ve antipatilerimiz, kinlerimiz, nefretlerimiz hep şuur altımızda yer alır. Hattâ hastahklarımızı bile o tâyin eder. Bedenimizdeki karışık fizyolojik ve ruhi faaliyetler, onun idaresindedir. Haberimiz olmaksızın, kendimiz yapıyoruz ve istiyormuşuz gibi bizi birçok hareketlere sürükler. Onun düşünce ve tasavvurları, istek ve niyetleri, şuurumuzunkilerden daha çok kuvvetli ve daha çok müessirdir. Hattâ bütün saadetimizin ve bedbahlığımızın kaynağı şuur altımızdır. O nasıl istiyorsa biz öyle oluruz. Bir ruh bilgininin dediği gibi «şu kısa ömürlü varlığımızın tek efendisi şuur ötemizdir.» Bu böyle olmakla beraber şuuraltı varlığımız pek te uysaldır. Şuur hayatımızla ahenge girmeye de hazırdır. Birçok hallerde istek ve niyetlerimiz ayak uydurur. Pek dikbaşlılık etmez.

Düşüncelerimiz, tasavvurlarımız, isteklerimiz, akışı sırasında ışığın aynadan

duvara aksetmesi gibi şuuraltımızda devamlı yankılar yapar. Yukarıda onun şuur vasıtasıyla intibalar toplandığını söylemiş miydik? Eğer hayata karşı müsbet düşüncede isek, yani etrafımızdakilere, işlerimize sevgi, kendimize güven besliyorsak bunun ruhumuzda bıraktığı iz de müsbettir. Menfi düşüncelerimizin içimizdeki yankıları da menfi olur. Fakat ruhumuzdaki yankılar menfi olunca, yani şuurumuzun alt katlarına menfi düşünceler gönderirsek, farkına varmadan menfi hareketlerde bulunmaya başlarız. Şuurumuzun ötesindeki varlığımız, zaruri olarak hareketlerimizi bu düşüncelerimize göre idare etmeye başlar. «Madem ki böyle düşünmüyorsun o halde öyle olsun» der. Menfilikte isteklerimize uyar. Bizi etrafımızda menfi şartlar yaratacak hadiselere sürükler.

Zihinde daima korkulu fikirlere yer veren, işlerinin bozulacağını, rakiplerinin kendisini alt edeceğini düşünen, şefine karşı menfi duygular besleyen kimse, ergeç gemisini kayalara bindirir. Korktuğu başına gelir. Rakiplerine yenilir. Yahut şefinde kendisine karşı menfi düşüncelere yol açar. Buna mukabil kendine güvenen, etrafını kusurlara rağmen seven, her işi müsbet ve iyi tarafından karşılayan, kendisini işlerinde başarıya ulaştırmış olarak tasavvur ve tahayyül eden bir kimse ise, şuuraltını müsbet istek ve düşüncelere davet etmiş olur. Ve neticede onun yardımıyla başarıya kavuşur. Daima hastahlığı düşünüp bundan korkan kimse ergeç hastalanır. Bu korku, bu menfi tasavvur, içimize, ruhumuza devamlı surette hastahğa istidat hazırlığı teklifi yapar. Şuuraltımız ise, vazifesini pek sever. Şuurumuzun hayallerini, tasavvurlarını, korku ve kaygılarını hemen tahakkuk ettirmeye koşar, Hattâ bir bilginin dediği gibi, «içimiz, fenfi düşünceleri müsbetlerinden daha çabuk tahakkuk ettirmeye çalışır».

Şuuraltı, devamlı olarak yukarıya, şura kulak vermektedir. Şu halde gönül terbiyesi için evvelâ şuradan işe başlamak lâzım geliyor. Şuurumuzu, müsbet düşünmeye, yani işleri menfi karşılamamaya,

herkese sevgi beslemeye, kendine güvene alıştırsak, içimiz bu malzemeyi gönül kuvveti haline getirecektir. Düşünce nasıl şuurun bir faaliyeti ise, gönül kuvveti de ruhumuzun bir fonksiyonudur.

İşe şuur terbiyesinden başlamanın başka bir faydası da vardır. Düşüncelerimiz, tasavvurlarımız, ruhumuzda devamlı olarak tortu bıraktığı gibi, şuuraltından da yukarı, şuura devamlı duygu ve hayal akımı olur. Soda şişesinin kapağı açılınca nasıl karbon gazı yuvarlacıklar halinde yukarıya çıkıyorsa, tıpkı bunun gibi aşağıdan da yukarı şuura daimi surette tasavvurlar, hayaller, düşünceler yükselir. Fakat biz bunun farkına varmayız. Bunları şuurumuzun imalatı sanırız. Şuurumuzdan müstakil olarak ruhumuzun da kendine mahsus tasavvurları ve kararları vardır. Bunlar müsbet ise, başarılı işlere sevk ediliriz. Hareketlerimizde, düşüncelerimizde tutukluk, kararsızlık, ümitsizlik, kadere boyun eğiş olmaz. Büyük insanların, hayatta muvaffak olmuş kimselerin şuurları gibi ruhları da müsbet tasavvurlarla çalıştığı için başarıya ulaşmışlardır. Binaenaleyh şuuraltımızın bu özelliğini göz önünde tutarak karşılaştığımız güçlükleri, müsbet ve yapıcı düşüncelerle yenmeye çalışır, nefret duyduğumuz kimselere karşı daha muhabbet gösterirsek, şuuraltını, menfi düşünceler akımından kurtarır, şuurumuzla işbirliğine davet etmiş oluruz. Onun da bunu kabulde güçlük çıkaracağı görülmemiştir.

Bir bakıma şuuraltı, ürkek mahcup tazeye benzer. Üzüntüden, elemenden, mahcup düşmekten, başarısızlığa uğramaktan ürker, kaçır. Bu gibi hallerde düşmemek için bizi daima atılganlıktan alıkoyar. Yani bize sırf kendi rahatı bakımından fren olur. Onun için birçok işlere, menfaatımıza uygun olduğu halde dahi bizi sevkemeyerek karar vereceğimiz anda harekimizi atalete çevirir. Karar vereceğimiz ve yapacağımız anda birden kesiliriz. Ürkeklik birden ruhumuzu sarar. İçimize gizlenmiş olan, yani şuuraltımıza yerleşmiş olup da unutmuş bulunduğumuz eski bir başarısızlık vakası yahut hoş gitmeyen bir hatırayı uyandırmak endişesi, bizi farkına varmadan işe karşı ilgisizliğe sürükler. Onun için şuuraltımızın bu gibi kancıkça oyunlarına bir çoklarımız kurban giderler. Birçok kabiliyetli insanların, tembellik veya ürkeklik içinde sönüp gitmelerinin sırrını burada aramak lazımdır.

Bu gibi hallerde de uyanık olmak, ruhumuza müsbet düşünce ve tasavvurlar sevk etmek icap eder ki, ürkeklik yerini cesarete ve güvene bıraksın ve gönül kuvveti seferber olsun.

Yukarıda sözünü ettiğimiz iç ahengi işte budur : Düşüncelerimizle gönül kuvvetimiz arasında işbirliğini sağlamaktır. Tek hedefimiz, hayatta muvaffak olmak istiyorsak, ruhta bu ahengi tesis etmek olacaktır. Her işte başarı buna bağlıdır. Kendimizi ve hayatı, ancak bu iç ahengi ile değiştirebiliriz.

DENEYCİNİN KİTAPLARI :

- İpnözizma ve Telkin (Bitti - İstemeyiniz)
- Herkes için medyomluk
- Hind'de İpnözizma
- 30 Derste Ruhsal güçleri geliştirme Tekniğı
- Mistik Teneffüs ve Konsantrasyon

Foto Teknisyeni

Önceki Yaşantısını

Ve Ölümünü

Anlattı

Derleyen : Afif YESARI

İsveç'in yüksek tirajlı gazetelerinden biri olan «Expressen» in, 27 Nisan 1971 tarihli sayısında, şu ilgi çekici haber yer alıyordu :

«Foto Teknisyeni, 44 yaşındaki Denis Lindbohm, Per Ragnar'ın Televizyon programında, dün. (26 nisan 1971) önceki yaşantısını ve ölümünü anlattı...»

Malmö'lü, üç çocuk babası Denis Lindbohm, yalnız İsveç'de değil, bütün dünyada geniş bir ilgi uyandıran bu ruhsal olayı, kendisiyle konuşan «Expressen» muhabirine şöyle açıklamıştır :

«Karanlık bir boşluğa yuvarlanırm gibi olmuştum... Ölüm, ilk anda böyle hissediliyor... Önceki yaşantımda, erkek değil, kadındım ve teyzemin ruhunu taşıyordum... Ölüm, elbette ki ürkütücü yönleri de olan bir şey... Ama, yine de 'bugünkü - ben - in,' bir gün yok olacağı gerçeği, beni artık dehşete düşürmüyor... Çünkü, ölüm, bir yerde, bir bitiş değil, bir başlangıç... Nasıl ki, her -son- yeni bir - başlangıç - tır. Ölümüne yaklaştığım, daha doğru bir deyimle, ölümün yakınlığı sıralarda, yatağымda nasıl soğuk terler döküldüğümü belirli bir şekilde hatırlıyorum... Az sonra da, karanlık, sonsuz bir boşluğa yuvarlandığımı hissettim... Kendimi tamamen kaybetmeden önce, bir yolculuğa hazırlanan kız kardeşime seslendim... Onu bir daha hiç göremeyeceğimi anlıyordum...»

ANNESİNİN KIZ KARDEŞİ...

Lindbohm, önceki yaşantısında, annesinin, 1914 doğumlu kız kardeşi Esta Thynell olduğu inancında... Bu inancının nedenini şöyle belirtiyor :

«Annem, kız kardeşi Esta'nın, -yani önceki yaşantımda benim- ölümüne yakın, yatağından kendisine seslenişini, tamamen benim hatırladığım gibi, bütün ayrıntılarıyla anlattı... Bu olayın nasıl meydana geldiğini bilemem... Ama, sanıyorum ki, içimde ölümsüz olan bir şey var... Başkalarının anlattıklarını hatırlamak gibi bir şey değil bu...»

Esta Thynell, 4,5 yaşında İspanyol Nezlesinden ölmüş. Denis Lindbohm, ilk olarak Esta'nın resmini evlerinde gördüğü zaman, 2 yaşlarında kadarmış.

ŞOK GEŞİRMİŞLER...

«Resmi görür görmez hemen hatırladım...» diye devam ediyor Lindbohm : Bu resmin kime ait olduğunu sorduğum zaman, teyzem; Esta olduğunu söylediler. Bir kaç dakika içerisinde geçmiş'e ait bütün hatıralarım canlandı. Esta'nın hayatını yaşamaya başladım. Öyle ki, annem ve yakınları çok geçirdiler, sonra da, bunun yerini öfke aldı benim, teyzemi taklit ettiğimi sandılar. Bir reenkarnasyon olayı. elbette ki en yakınlarımız için bile, şartıdır...»

Denis Lindbohm

BAŞKA GEZEĞENLERDEN HÂTİRALAR...

Denis Lindbohm, önceki yaşantısı konusundaki izlenim ve inançlarını, eşine bile son günlerde açıklamaya cesaret edebilmiş. Aradan uzun bir süre geçmesi gerekmiş bu açıklamayı yapabilmesi için. Ama şimdi bu konuda çalışmalar, araştırmalar yapıyor. Bu ilgi çekici araştırmaların sonuçları konusunda ise Lindbohm, şu açıklamada bulunuyor :

«Başka gezegenlerdeki yaşantılarında da hâtıralarım var : Bir uzay savaşında öldürüldüm. Yeryüzündekilere beslemeyen, garip, atomik silâhlarla ben de düşman saydığım yaratıkların yaşantılarını son verdim. Ama, bu hâtıralar şimdilik

pek soluk ve karmakarışık. Bunları, kesin bir anlam kazanacakları şekilde toparlayamadım henüz...»

Denis Lindbohm'un bu ilgi çekici açıklaması, İsveç'te günün konusu olmuştur.

Hiddet, Tecavüz, Düşmanlık

Maddî ve manevî bir çok düzensizliklerimiz kendi kendimizden korkmamızdan ileri gelir.

Başkalarına edeceğimiz muamelelerden, ruhlarımızın ta derinlerinde pusuda bekleyen öfkeden korkarız. Hayata karşı hiddetten içleri taş kesilmiş olan dünyayı dolaşan nice nice insanlar vardır! Bu benliğin derinliklerinde saklı duran hiddet incinmiş gururun, yahut da evde veya işyerinde hakiki bir başarısızlığın neticesi olabilir. Kattı hale gelmiş bir hiddetin sebebi ne olursa olsun (ki ruh sıkıntısının anasıdır) bugün önümüzde bulunan şu ümit vardır : Bu hiddet alt edilebilir ve yapıcı kânelara çevrilebilir.

Birçoklarımız öfke hislerimizin ve yakıcı ilcalarımızın fazlalıklarını sporla, hafif eğlencelerle veya tabiatın ve cemiyetin bütünlüklerine karşı şiddetli saldırılara atılmak suretiyle geçiştirebiliriz. Tabiatımızın öfke tarafını tamamiyle hapsedmemize de lüzum yoktur. Buna hayal âleminde önemli bir mahreç bulabiliriz.

James Churward'dan

anlatan

Dr. Bedri Ruhselman

BEŞİNCİ DERS

1 No. 1 Şekiller Uygur'ların 1, 2, 3, 4 sayılarını ifade eden rakamlardır. Açıklaması : (1), önceden söylediğimiz gibi MEHENDİR. Kâinatı sembolize eder, BİR'i ifade eder. Bu şekil Kara veya Karian yazısı diye isimlendiriliyordu. Bu yazıların aslı Brezilya'nın Kuzey Doğusunda bulunan büyük bir yaylada (İngiliz Güyanı'na yakın) büyük bir kaya üzerine kazılmış olan sembollerden alınmıştır. (2) ci şekil Uygur Mu'lularının BİR sayısını ifade eder ve parçalanmamış bir bütün olması sebebiyle layetenahi BİRİ temsil eder.

UYGUR MU KOLONİLERİ'nin (3 No. 1) sembolü ilk Mu kolonilerinin aşağı yukarı Lahun'una tekâmül eder. Uygur Mu'larının aynı zamanda iki rakkamıdır. Yani dişi ve erkek, Lahun'da olduğu gibi ikiliği temsil eder.

Yine Uygur Mu kolonilerinin sembollelerinden biri de (4 No. 1) semboldür.

MEHEN'e tekâbüdür. Bu sembol dikkat edilirse bir taraflı kapalı üç tarafı açıktır. Bunun manâsı bir iki oldu, iki üç husule getirdi ve bu üç de (bir tarafı açık olan kısım) ilâ nihaye devam edip gider, manâsını ifade eder.

Mu kolonilerinin bu sembollerinin tetkikini kısaca burada bitirirken bu kolonilerde HİLKAT sembolleriyle birlikte mevcut olan diğer sembollerin de mevcut olduğu evvelki görüşmelerimizde söylemiştik. Şimdi bunlardan SU mevzuunu ele alarak, Mu kolonilerindeki anlamını bize yeteri kadar tetkik edeceğiz.

SU : Su mevzuü Kozmogonik Diyag-

ramda mühim bir yer almıştır. Suyun manâsı : 25 bin sene evveline ait NAGA Mu ve Uygur Mu kitabelerine nazaran, HAYATIN ANASİ'dir. Hayat sudan çıkmıştır. Der.

Bu fikir muhtelif devirlerde bu şekil de anlaşılmuştur. Ve hatta Yunan Mitolojisine bile şöyle geçmiştir :

Su varken İlahlar dahi yoktu. İlahların âktif kısmı sudan çıkmıştır, diye kabul etmiştir. Ve hatta :

Kur'anın Kerimin bir ayeti kerimesinde : Bütün canlılar sudan çıkmıştır, der. Bu misaller Suyun ve Su mevzuunun mühim bir rol oynadığını ifade eder. Evvelki derslerimizde gördüğümüz Yılan, Halik ve Suyu sembolize etmiştir. Bilindiği gibi, Yılanın iki duruş şekli ayrı ayrı iki manâyı sembolize eder. Meselâ: Çöreklenmiş ve 4 ilâ 7 helezon yapmış bir yılanın duruş şekli şu manâyı ifade ederdi: Daire (Helezon) Güneşi; helezon adedi de (yani 7 adedi) kozmogonik diyagramdaki kudretleri temsil ederdi. Ve asla burada Pantelizm veya Politeizm yoktu. Yine Layetenahi bir esadı.

Yılanın ikinci duruş şekli ise Yılanın yürürken kıvrılmaları (2 No. Şekil suyu sembolize etmişti. Suyun sembolize edilmiş şekline Uygurlar (KHAN) diyorlardı. (3. No. Şekil) Ve böylece kozmogonik Diyagramda Halik sembolünün karşısına bir de SU sembolü, Halik ile SU münasebeti çıkmış oldu. Ve bu münasebet uzun müddet böylece devam etti. Yukarıda izah edilen Yılanın yürür vaziyetteki şekli suyu sembolize ediyor demıştik. Bunun manâsı şudur: Mu avatan ve Mu Kolonilerinden

bu tarafa geçen zaman zarfında, insanlār Halik anlamını maddileştirmeye çalışmışlar. Ve bunda da Putperesliğin doğmasına sebep olmuşlardır. Yani sembollerle maddi ilāhlar şekline sokmuşlardır. Ve bununla da yetinmeyerek, aşağıda izah edildiği gibi İnsanlar kendilerinde bulunan bazı vasıfları maddileştirdikleri ilāhlar da mevcut kabul ediyorlardı. Ve Meselâ: İki ilāhtan birisinin dalma hakim olabilmesi için. İki ilāhın kavga etmesi ve birinin Hakim, diğerinin zebun olması gerektiğini kabul ediyorlardı. Bunu daha açık ifade edebilmek için aşağıda arz edilen muhtelif kavimlerin ilāhlar hakkındaki ifadelerini kayıtlı edelim :

Meselâ : Mısır mabetlerindeki şu sembol üçbin yıllık papirustan alınmıştır :

Horus (Güneş) Afofis'i (Su'yu) Zebun etmiştir.

Yani : Horus Afofisle mücadele etmiş sonunda Afofis'i (Suyu - Yılanı) Zebun etmiştir. (Şekil 4)

Yukarda söylediğimiz gibi zamanla bu semboller ilāhlaşmış ve bunun neticesi olarak ta PUTPERESLİK doğmuştur.

YUNAN MİTOLOJİSİNDE :

Apollo (Güneşi), Piton yılanı (SU) yu sembolize etmiş ve daima Apollo Pitona galebe gelmiştir.

Hintlerde : Kırışna (Güneş sembolü), Anatha yılanını (Suyu) öldürüyor şeklindedir.

Keldanilerde : Belmarduk (Güneş), Tiamata (Su) ya galebe alıyor.

Görülüyor ki ilk Mu kolonilerinde ve Mu anavatanında Layetenahi BİR'i temsil eden Güneş zamanla Allāhlaştı. (Mu medeniyetinin teşevvüşü)

Keldanilerin mukaddes kitaplarında aynen şöyle yazılıdır :

«Ne yukarda sema, ne de aşağıda top rak var iken bu ilk tohum ve derinlerin hakimesi, kâinatın anası olan su uçurumu vardı. Sular her şeyi örtmüştü. Hiç bir mahsül toplanmış değildi. Sürmüş hiç bir illiz de görülmüş değildi. Hattâ ilāhlar dahi mevcut olmamışlardır. İlāhlar, Tiamata (Su) karşı büyük bir cidal haline girmeğe hazırlanıyordu. Belmarduk (Güneş) ilāhi, Tiamata (Suya) galebe çaldı.»

Churchward'a göre Keldanilerin kitabında yazılı yazıdaki Tiamat (Su) bir Nağa kelimesidir. Hiç bir karanın bulunmadığını ve her yerin deniz olduğunu ifade eder.

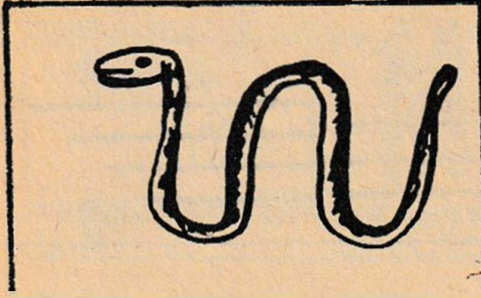
Belmarduk ise Babillilerde doğrudan doğruya Güneşin adıdır.

Not olarak şunu kayıt edebilirizki Belmarduk'u (RA) ile karıştırmamak icap eder. Bemarduk doğrudan doğruya ilāhlaşmış Güneşi temsil eder. Yine Churchward diyor ki: «Musa, hiç şüphe götürmez ki, dinini, tıpkı THOTH un düşündüğü gibi saf «Osiris» telâkkisi üzerine kurmuştur. Yani :

Musa Dini : Osiris Dini der. Ve misal olarak ta Tivratta mevcut ON EMİR'i ele alr.

ON EMİR Musa dininin 10 mühim icaplarıdır.

ON EMİR'i Musa kendi kendine icat etmemiştir, diyor. Ve izah için : İSİS mabedini ele alıyor. Osiris hakikat mabedinin avlusunda 42 adet yanyana ilāhlar dizilmiştir. Bu dizilişin manası: Osiris ölüm itikadına nazaran, insan ölüp mahşere gidince; dünya beden hayatında yapmış olduğu (Lütfen sayfayı çeviriniz)

Şekil : 2

duğu iyilik ve kötüllüğün hesabını ver-
meğe mecburdur. Ve bu mecburiyette, ölen
o insanın mahşerde, Osiris, hakikat mabe-
dindeki bu 42 ilâhın önünde birer birer
gececek ve bu 42 ilâhın her biri o insan-
dan birer sual soracaktır. O insan, 42 ilâ-
hın sorduğu suallerin her birine cevap
verecektir. Verdiği cevaba göre amâlî tak-
dir edilecektir.

Musa : Osirisin hakikat mabedinin bu
42 sualini ele almış bunu yaşadığı zama-
nın durumuna uydurarak 42 suali birbiri
ile münasebeti olanları birleştirmiş ve 10
emir şekline sokmuştur. İşte ON EMİRİN
esası buradan gelmez, diyor. Hakikatte,
42 Osiris hakikat sualleri Musa'da 10
EMİR şeklini almış demektir. Ve Musa'nın
diğer bir hususiyeti de 10 Emrinin ALLAH
tarafından kendisine ilham edilmiş oldu-
ğunu söylemesidir. Bu ilham meselesi yal-
nız Musa tarafından söylenmemiştir. Yine
aşağıda arz edildiği ve hile, muhtelif de-
virlerde, muhtelif kimseler Allah'tan teb-
liğ aldıklarını söylemişlerdir. Meselâ :

Mısır İtikadına göre : Mısır itikadını
kuran MENEVIS, dini kaide ve akidelerin
HERMES tarafından verildiğini;

Giritliler : Sevs tarafından MİMOS de-
dikleri Peygamberler tarafından tebliğ
gönderildiğini;

Likedemonya'lılar : Dinlerinin Apol-
lon tarafından LİKURNUSA tebliğ edildi-
ğini;

Aryan'lar : (İran) Dinlerinin Good
spirit (İyi Ruh) tarafından ZERDUŞA ve-
rildiğini söylerler. Bu Misal ve izahattan

şunları anlıyoruz ki MU anavatan ve MU
ilk kolonilerindeki Vahdet fikri Panteizm.
Politeizm ile teşevvüğe başlamış ve Put-
perestlikle de devam etmiştir.

Churchward'a göre, 15000 sene evvel
Babil kitabelerinde, açıkça, o zamanki in-
sanlar birtek Halikin mevcutiyetine ve
bütün kainatın bu Allah tarafından idare
edilmekte olduğuna inanıyorlardı ki, bu
inanç, daha çok Eski olan Meksika kita-
belerinde ve, Naakal'lerindeki mevcut ta-
llmataya uygundur. Şu halde ilk Din, Mono-
teistik bir Dindir.

Monoteistik bu son telâkkilere gelin-
ceye kadar, Kozmogonik diyagramın ekzo-
terik kısmında (Avama mahsus kısmında)
tamamen bir hercümerç, bir hayli kan
dökmeler, bu teşevvüşün bir neticesidir.
Ve bilahare bu teşevvüşte tekâmül doğ-
muştur.

SÜLEYMAN PEYGAMBER :

Süleyman peygamber zamanımıza bir
efsane olarak intikal etmiştir. Süleyman
peygamber Hikmet Alanına Meseller'i ile
geçmiştir. Churchward Tibette tetkikatta
bulunmuş, bilhassa Tibetin garbında ras-
ladığı bir çok kitabeleri deşifre etmiş ve
oradan öğrenmiş ki Hazreti Süleyman dev-
rinden çok evvelki devirlerde Tibette ya-
şamış (AMONMOPET) isminde bir Tibet
rahibi tarafından yazılmış Meseller mev-
cuttur. Ve bu Meseller bir taş üzerine ya-
zılmış ve mabedin en göze çarpan bir ye-
rine yerleştirilmiştir. Buradaki Mesellerin
deşifresiyle çıkan mana Süleyman Peygam-
berin Mesellerinin aynisidir. Demekki :
Hazreti Süleyman'ın zamanından çok ev-
vel Tibette yaşamış bir rahibin Meseller'i
Hazreti Süleyman tarafından zamanın

Şekil : 3

icaplarına ve ihtiyaçlarına uygun şekilde yenilenmiş oluyor.

Churchward diyor ki

«Musevi Dinini tetkik edersek, bu günkü Müsevi mabetlerindeki dekorun OSİRİSİN hakim olduğu Mısır hakikatı holtı mabedinin aynıdır. Binanaleyh bir Müsevi hakikatte bir Osirisyenden başka bir şey değildir. Ve bilhassa bu fikrini Mısır mabedinin bir kemeri teyit etmektedir. Bu mabetteki kemer şayanı dikkattir.

Çünkü : Bu kemer isim, şekil ve manâ itibariyle Osiris mabedindeki aynıdır.» diyor, ve yine devamla :

«Hiç Şüphe yoktur ki Hz. Musa kendi kendinin, ne fazla, ne de eksik, saf bir Osiris Dini olduğunu çok iyi biliyordu. Yalnız o Osiris Dinini kendi zamanın anılanına göre hazırlamış» diyor.

Bu kısa izahatımızı burda keserek etüdümüze esas olan yine Mu anavatanı ve MU kolonilerinin sembol bahsine tekrar dönelim.

Geçen konuşmalarımızda Mu anavatanında sembollerin gayet basit ve çizgi halinde olduğunu görmüştük. Sonra ve zamanla bu çizgiler birleşerek hendesi şekiller almağa başladı. Meselâ: Bu semboller-

den birinci ve en mühimi: Güneşi sembolize eden bir daire idi. Bu ilk sembole (MONOTEİSTİK) sembol deniliyor. Monoteistik kontrol, demek sembollerin en iyisi ve en kutsalıydı. Güneş, neden monoteistik sembol oldu, ve daire şeklini aldı? Bunun da izahı şöyle yapıyordu:

1 — Evvelâ, Güneş O zamanki insanların gözlerine çarpan en kuvvetli bir obje idi.

2 — Daire şeklinde olmasında; Güneşin bir sonsuzluk ifade etmesindedir. Bilindiği gibi daire nihayetsiz bir yoldur. Sonsuz oluşu da Layetenahlı BİR'in ifadesidir. Bu monoteistik Sembolde, bilâhare, evvelki derslerimizde yine gördüğümüz gibi, bir takım hatlarla bölündü. HUN, LAHUN ve MEHEN meydana geldi ve Monoteistik vasfını kayıp etti ve bilâhare (RA) ismini aldı.

İkinci Basit mukaddes sembol : İki kenarı birbirine müsvavi bir üçgendir.

Mu anavatında her şey çok mukaddes-ti. Buradaki üçgen, ilk hamlede, Mu kıt'asını sembolize ediyordu. Bilindiği gibi :

MU KITASI : İki küçük eşit yüzeyli ve bir büyük Ada'dan teşekkül etmişti. Mu telâkkilerine göre, kendi kıt'aları Denizden çıkmıştır. Ama kıt'ayı Deniz yaratmış manasına gelmiyordu. Kıt'a Layetenahlı BİR'in kudreti ile çıkmıştır. Evvelâ: Büyük kıt'a ve sonra küçük adalar çıkmıştır. İşte merkezin iki eşit ve bir uzun kenarı bunun sembolüdür. Ve bu üçgenin aynı zamanda bir bütün olmasıda Layetenahlı BİR'i (Sonsuz BİR'i) temsil ediyordu.

Kur'anı Kerime göre : Dünyada muhtelif zamanlarda Kıyametler zuhur etmiştir. Meselâ : Tufan ve Nuh gibi :

Yukarda izah edilen üçgen ilâhî bir kudreti sembolize ediyor. Mademki ilâhî bir kudreti sembolize ediyor, o halde üçgen ilâhî bir kudretin faaliyetinin sembolüdür. Hemde üçgen Sema eğrisinin de bir sembolüdür. Burada sema birinci plâna geçmiştir. Yani : Layetenahlı BİR (Güneş) Sema faaliyet göstermiş, semada ön plâna geçmiştir.

İnsanın Kozmik Güçlerle İlişkisi

«Bütün şeyler birbirine görünmeyen bağlarla bağlanmıştır. Herşey koordine edilmiştir. Herşey tek olan evrene birşeyler vermektedir. Dünya - düzeni çokluktan meydana gelmiş bir ünedir. Tanrı, herşeye nüfuz etmiş ve birdir. Bütün kanun birdir, bütün gerçek te...»

Yukarıdaki sözler herhangi bir dini liderin sözleri değildir. Onlar, Roma'nın filozof imparatorlarından Marcus Aurelius'a aittir.

İnsan da dahil olmak üzere herşeyin birliği, insanın kozmik güçlerle ilişkisi bakımından, yine insanı asırlardır meşgul eden en zor problemlerden birisidir. Durum böyle olunca, insan nasıl olurda, evrenden ve onun devamlılığını temin eden kanunlardan habersiz olarak yaşayabilir. O, dünya üzerinde sadece birkaç yıl yaşasın diye mi yaratılmıştır? Yoksa o, zaman zaman sezgisine vardığı muazzam güçlerin bir parçası mıdır

Bu soruların cevaplarını araştırırken, edebiyat, sınırsızlık, kozmos gibi konular hakkında düşüncelerimizi yansıtmak için kullanacağımız semboller olan kelimeleri bulmakta güçlük çekiyoruz. Bu bakımdan bu gibi çalışmalarda, asırlar boyunca insan öğütüne verilmiş olan bilgileri tetkik etmek faydadan uzak olmamaktadır. Mısır firavını Akhnaton'dan bu yana, gerçeği arayıcıları, esrarengiz olarak vasıflandırdığımız olaylara ışık tutmuşlardır.

Yukarıda sözlerini aktardığımız Roma'lı Marcus Aurelius'dan çok uzaklaşmadan önce müsadelenizle O'nun birkaç fikrini daha sizlere aktarmak istiyorum. Bu düşünürün belirttiğine göre, insan, kozmosun yekpare bir parçası olduğu suuruna varmak için çaba içinde bulunmalıdır. «İnsan, sanki yıldızlarla birlikte dönmekte olan bir ünite imiş gibi, onları tetkik etmelidir.»

Marcus aynı zamanda, İnsanın yaratılışla ilişkisini ve yaratılıştaki rolünü açıklamak için, hayatta herşeyin arkasında bir sebep ve kanunun bulunduğunu müşahade etmiştir. Mülkemmül dünya düzeni içinde tuttukları yer bakımından bitkileri, kuşları ve karınları incelemiştir. «İçinde

Yazan : Charles Getts
Çeviren : Selman Gerçeksever

bulduğumuz zamanda onları görmek demek, zamanın başladığı andan bu yana ve dünyanın sonu kadar olabilecekleri görmek demektir. Zira, bütün «şeyler» bir form ve bir çeşittendir.»

Eflatun, «İdeler» veya «Form'lar» isimli eserinde bütün şeylerin evrenselliğine deyinmişti. Meselâ, «güzelliği» anlatırken, güzel olan herşeyde objektif bir realite ile evrensel bir özellik bulunduğunu söylemiştir. O, bu fikirlerin, saf varlık aleminin süper hassasiyetinin bir kısmı olarak göstermiştir. Eflatunun bu teorisinden dolayıdır ki, kendisini bazıları «öte dünyaya dönük bir mistisizm'in öncüsü» olarak göstermiştir.

Plotinus herşeyin ilk sebebi olan, O BİR TEK'den bahseder. O, herşeyin ötesine geçer veⁿ nantıkla anlaşılmaz. O, idrak edilebilir dünyanınafikir sistemleri haline dönüşen, kendi imajını yansıtır. O, hayatın kaynağı olup, aynı zamanda mutlak illiyettir. O, «iyi» dir fakat O'na beşeri sıfatlar atfedilemez, zira beşeri sıfatlar sınırlılığı yansıtır. O, kendisinden bütün varlıkların ortaya çıktığı «gücüs» (force) devamlı olarak istihsal etmektedir.

Bu sınırlı satırlarımız içinde biraz da eski Hindistan'ın dini ve felsefi yazıtlarından olan birkaç Veda tabletine bakalım: Herşeyin bir oluşunun sembolizmini şu satırlarda buluyoruz: «O kalbimin içindeki kendimdir, bir pirinç danesinden daha ufak, bir hardal danesinden daha küçük, ya da

bir kuş yemi daneciğinin özü. O, aynı zamanda benim kalbimin içindeki kendimdir. Dünyadan, gökyüzünden, semadan ve bütün bu dünyalardan çok daha büyük...

Burada, Bilge karşısındaki öğrencisi-kendisinin kozmik kuvvetlerle olan hayat ilişkisini anlatmaya çalışmaktadır.

Bu düşünceler aklımızda olmak üzere, bütün gücün, gerçeğin ve illiyetin «birliği» hakkında biraz düşünelim.

Temel illiyet (ilk sebep) daima mevcut olmuştur. «Başlangıçta vardı» diye düşünenecek olursak, o zaman bir sonu, dolaşısıyla bir limiti kabul etmemiz gerekecektir. «Ebedilik», başlangıçsızlık ve sonsuzluğu ifade eder. Hint kaynakları da kendilerini dünya bağlarından kurtarma gayretlerini açıklamada yokluğu kullanmaktadırlar. Hudutsuzluk ya da Kozmik Güçler gibi terimleri anlamaya çalışırken, İst ben adı verilen, iç-hassamıza dönmeliyiz. Emreson bunu kendi kelimeleriyle oldukça anlaşılır bir şekilde şöyle açıklamıştır: «Bir insan, içinden gelip zihinde parlayan ışığı yakalamayı öğrenmelidir.»

«İlk sebep» e gelince: Bu kuvvet hayatın en aşağı formlarındaki pozitif - negatif faaliyetlerinde görülür. İşte aynı kuvvet, uzayın sınırsız uzaklıklarında galaksilerin, yıldızların, güneş sistemlerinin ve plânetlerin hareketlerini mümkün kılan kozmik gücü de şekillendirir. Bu bakımdan biz her yerde aynı hareketi görmekteyiz. Burada, insan bedenindeki hücrelerden, galaksilere kadar her yeri kast ediyoruz. İşte bu benzerlikten dolayı insana «evren» denilmektedir. Evrende bulunan herşey insanda da vardır.

Altın bir vazo, üzeri tozlarla kaplanırsa kıymetinden birşey yitirmez. İnsan da böyledir. İçindeki değerleri ne kadar emsal etmiş, ne kadar kötü davranışlar içinde bulunursa bulunsun, benliğinin çevresi bir gün muhakkak parlayacaktır.

Oyleyse, içimizdeki bu cevherin keşfine doğru nasıl gidecektir? Bunun için

insan kendi arzularını evrensel kanunlarla bir tutmalıdır. Öğretim ve meditasyonla, bütün hayatı meydana getiren, kuşatan evrensel kanunlarla ahenk haline geçmeye çalışmalıdır. Zihnen, istek ve sadakat güçleriyle çalışmalıyız. Bu sadakatın içinde mutlak bir inan bulunmalıdır. İsteğimizin zihnimizden tamamen ayrı olduğunu anlamalıyız. O, insanı birşeyin lehinde veya aleyhinde karar verdirten, varlıktan gelen bir dürtüdür.

Hiç şüphesiz, zihni düşünceyi madde üzerinde çalıştıran bir kanun vardır. Yapıcı düşünce hiç ölmeyen bir alev hasıl eder. İnsanın yapacağı şey, daha mükemmel şartları bulabilmesi için, bu ateşi yelpazelemek olacaktır. İnsan bir kere Kozmik Güçle temas kurduktan sonra artık onu arzu ettiği şeylerden faydalanma yolunda kullanabilir. Hatta, içinde bulunduğu havayı teneffüs ederken bile, kozmik enerjinin hayat verici ışınlarından tabii olarak faydalanır. İnsan bunu anladığı zaman benliğiyle bir olmuş demektir. Dolayısıyla bütün hayatı birbirine bağlayan gizli hayat bağının bir parçası olduğunu hissedecektir. Bu şekilde yaradılışın içinde seviyesinde uygun yere doğru yükselecektir. (Rosicrucian'dan)

Dış

Uzay

Araştırmaları

Prof. Enid SMİTH

Spiritüalistler ve diğerleri uzay gemileri ve uzaylıları daha iyi bilirler. Uzaylıların ilk öncülerinden olan Dr. Andrew Jackson Davis ve Emanuel Swedenborg'un başka planetlerde dolaştıklarını da bilirler. Baskısı çoktan tükenmiş olan 'Harmonial Philosophy' (Uyumlu Felsefe) isimli kitapta bunlardan uzun uzun bahsedilmektedir.

Dr. Andrew Jackson Davis'in transta dikte ettiği 'Principles of Nature' (Tablataın prensipleri) isimli kitabında uzay yolculuğundaki gerçek tecrübelerini anlatmaktadır. Şimdi Davis'in Satürn planeti üzerinde neleri bulduğuna bakalım :

«Satürn, güneş sisteminin bütün problemlerinin çözülmüş olduğu, büyük tribunal bir planettir. Bu planetin coğrafyası çok güzeldir. Bütün planetin üçtebiri kara, üçtekişi sudur. Volkanik olaylar olmayıp, oldukça tesviye edilmiş bir yüzeye sahiptir. Dünya plâneti varlık haline gelmeden binlerce yıl önce, Satürn üzerinde organik yaratıklar bulunuyordu. Onlar şimdi dünyaya nazaran oldukça yüksek bir gelişme seviyesinde bulunmaktadırlar. Üzerindeki bitkisel ve hayvansal dağılıma göre çeşitli bölümlere ayrılmıştır. Burada bitkiler alemi dört genel sınıfa ayrılır: 1) Işık ve hararetin asgari olduğu kutup civarlarında yetişen devasa ağaçlar. 2) Dünyadaki 'upa' ağaçlarına benzeyen, fakat kalite bakımından onlardan çok farklı olan ağaç türü... Bu 'upa'

ağaçlarından dünyada (okların ucunda kullanılmak üzere) bir çeşit zehir elde edilir. fakat Satürn'de değil... Satürndeki bu ağaçların çok güzel meyvaları vardır. 3) Bu guruptaki bitkiler yerden 100 - 150 cm. yükseklikte olup çok daha güzel bir örtü meydana getirmektedirler. Çok hoş meyvaları vardır. 4) Satürn'de gerek insanlar gerekse hayvanlar tarafından en çok kullanılan bitkilerdir. Ekvator bölgesinde yılda iki defa toplanır.»

«Beş eşit hayvan türü vardır: 1) Çok kuvvetli iri yarı hayvanlar. Bu hayvanların kuvvetlerinden yararlanılır. Göz ve kulakları küçüktür. Başı geniş ve yüksek. Hortumu ağzıyla adeta birleşiktir. Bu hortum koklama, besin toplama ve su içme görevlerini görür. Dördüncü sınıf bitkilerin kalınlıklı meyvalarıyla beslenirler. Gece mağaralara sığınır, gündüzün dolaşarak beğendiği meyvaları toplayarak beslenir. 2) Bu sınıftaki hayvanlar genellikle bizim timsahları andırırlar. Dört ayaklı olup, insaninkine benzeyen başı vardır. Çok süratli hareket eder. Yırtıcı bir canavar değildir. 3) Genellikle hayvanlardan insanlara geçişi bu sınıf teşkil eder. Dördüncü sınıf hayvanlar dünyadaki ilk insanlara benzer. Mantal kapasitesi dünya insaninkine çok yakındır. Kafaları yuvarlak ve geniş. Bunların mekanik tarafları, şakacı yönleri, hoşlandıkları şeyler bizim dünya ırkına çok benzemektedir. Bu yaratıklar genel olarak

İnsan dünya beşerinin ilerisinde bir gidiş-
tedir. Satürn plâneti o kadar ileri bir
durumdadır ki, onların yanında insanı sa-
dece aşağı seviyeli bir hayvan sınıfını teş-
kil edebilir. 5) Bu sınıf ise dünyada herşey-
den üstündür. İşte bunlar gerçek insanlar-
dır. Çok güzel mevzun vücutları, herba-
rından ihtiyaçlarına göre şekillenmiş or-
ganları vardır. Bunlar spirittüel bakımdan
oldukça gelişmişlerdir. Ve hepsi de öldük-
ten sonra hayatın devamına inanırlar.

Tabii herkesin bildiği gibi Ay, üzerinde
çok dost insanların yaşadığı bir yerdir.
Buraya başka planetlerin insanları diğer
planetlere gitmek üzere gelirler. Orada gö-
rülecek çok daha enteresan şeyler vardır.
MARS'ın karanlık tarafı vardır. Marşila-
rın suya ihtiyaçları vardır. Swedenborg'un
söylediğine göre. Semavi olmaları bakımın-
dan güneş sisteminin en iyi insanları bura-
da oturur. Onların konuşmaları daha çok
ışık - ışıtmeye hitabettiği için bizimkinden
çok daha mükemmeldir. Mars dili melek-
çesine çok benzer. İyilik gözlerinden ve
yüzlerinden okunur. Rilyakarlık hile ve ya-
lan unutulmuştur. Orada hükümetler yok-
tur. Fakat bölgesel sosyetalere bölünmüş-
lerdir. Meleklerle açık olarak konuşabilir-
ler. Evrenin yöneticisine inanırlar ve bu
varlık sıklık onlara görünür.

Dünyada pek çok insan Marconi'yi ve
başka Marşlarla konuştuğunu bilir. Ba-
şka gibi bazıları dünyadan alınırlar. Marsta
ölmüştür ve dünyada tekrar enkarne edilir.
Franklin D. Roosevelt bunlardan biriydi.

Hükümet Tesla'yı çok yakından izle-
miştir. Onun bulunduğu ölümlü ışığından dola-
r. Onun da Venüs'te eğitildikten sonra
dünyada enkarne edildiği söylenir. Mars
çok entellektüel ve disiplinli bir planettir.
Bunun öteki plânetlere gideceği zamanlar
yaklaşmıştır. 34.000 kadar dünyalı bugün
öteki plânetlerde yaşamaktadır. Yeni Çağ-
da (New Age) dünya insanına yardım et-
mek üzere çoğunluğu Venüs'ten olmak üze-
re 1.500 kadar uzaylı dünyada bulunmak-
tadır.

Mars, müsbetliğin (positiveness) pla-

netidir. Sigara, içki, savaşlar, para, hasta-
lık ve kazalar asırlarca önce terkedilmiş-
tir. Yeni doğan çocuklar özel kişiler tara-
fından büyütülür. Evvela yaşaması ve Tan-
rı'ya sadakati öğretilir.

Evrenin çeşitli kısımlarından bize gel-
mekte olan yüksek hakikatlere karşı uya-
nık bulunun.

Planetler arası iletişim dünyaya
gelişimi için TANRI planının bir kısmını
teşkil etmektedir.

Uçan Daireler Gerçektir.

Batının Doğuya Hürmeti

(Sahife 5'den devam)

Batılı ve Orta bölge insanları, (Central
and Western men) olarak bizler, evvelâ
şunu anlamalıyız. Bizim hayat felsefemizin
birtakım kusurları olmakla beraber, bun-
lar gençlik kusurlarıdır.» ,

«Eğer biz bunu gerçekten anlarsak,
kendimizi düzeltmek yolunda büyük bir
kuvvet ve cesaret kazanmış oluruz. Eğer
biz bütün saygı sevgi ve hayranlığımızla
Doğunun ruhçuluğuna yaklaşırsak ve muhtaç
olduğumuz şeyi ondan alırsak, hem de pa-
sif bir alıcı gibi durmuyarak, hevesli, is-
teklili bir alıcı gibi davranırsak, aldığımız
şeyi, bugün bizde mevcut olup Batı dünya-
sında belki biraz ruhtan uzak gibi görün-
mekle beraber aslında yine de ruhluluğunu
tohumlarını taşıyan kendi verilerimizle
desleyip geliştirirsek, o zaman insanlığın
selâmeti için bize düşen görevi tam yapmış
ve büyük hürmetkârlığımızla da insanlığa
gerçekten hizmet etmiş oluruz.»

Anlaşılmalıdır ki dünyanın huzuru,
yükselişi ve mutluluğu için Doğunun da
Batının da ayrı ayrı katkıları ve birbirine
vazgeçilmez yardımları olacaktır. Gele-
cek zaman içinde bu işbirliği ve yakınlaş-
manın önemi her gün daha çok anlaşılacak-
tır.

Normal olaylar, iki değerli mantığa uyan olaylardır. Günlük hayattaki konuşmak, yürümek vs.. Normal altı gerçek örneği olarak hezeyanı ele alabiliriz. Daha önce halisinasyon için yaptığımız tenkidi aynen hezeyan için de yapacağız. Psikiyatri sebep - netice veya tenbih - tepki zincirinden tepkiyi (neticeyi) hezeyan olarak kabul etmekte fakat, bu hezeyanı (Délire) meydana getireni (delirör) ü kabul etmemekle hataya düşmektedir. Neo spiritüalizmaya göre hezeyana, «geri bedensiz varlıklar sebep olmaktadır» Hezeyan; hakikate uygun olmayan fikirleri şahsın doğru sanmasına denir. Burada iki değerli mantığı (Aristonun doğru - yanlış mantığı) inkâr eden, iki değerli mantığın aşağısına düşen bir saçma = absurde mevcuttur. Meselâ bir akıl hastasının bağırsaklarının eriyip karnından dışarı aktığını, bağırsaksız kaldığını iddia etmesi gibi... Halbuki bu şahsın böyle bir rahatsızlığı bulunmamaktadır. Normal üstü gerçek iki değerli mantığı inkâr etmez. Normali (yani Aristo mantığını) eksik bularak onu aşar. Neo spiritüalizmadaki yüksek tebligat böyledir. Aynı durum hurafe ve gizli ilimler (okkültizma) farkı için de geçerlidir. Batıl itikatlar dediğimiz şeylerde hezeyanda olduğu gibi iki değerli mantığın inkârıyla karşılaşılır. Batıl itikat dediğimiz şeyler 1) objektif vakialara uymayan b) toplumdaki fertlerin bir çokları arasında müşterek olan ve 3) ekseriya tabii olayları iki değerli mantığın kabul etmeyeceği şekilde ve Aristo mantığını inkâr ederek bir takım uydurma sebeplerle izaha çalışan inançlardır. Meselâ 13 rakamının uğursuz olması bize bir hurafedir. Bu bize göre asılsız inanç ancak iki değerli mantık inkâr edilerek savunulabilir. Halbuki bunun yanında okkültizmin «Büyülü Kare'si» Aristo mantığını aştığından asla hurafe değildir. Büyülü kare, tıpkı Mısır'daki büyük piramit'in pi sayısını, kareyi daireye çevirerek bugünkü matematiğin imkânsız saymasına bakmadan çözdüğü gibi o da, her sütun'un toplamının aynı (34) olmasını gerçekleştirmiştir. 34 sayısı evrenin 6 günde yaratıldığı inancını ve ay takvimine göre bir ayın 28

Normal Altı Gerçekle Normal Üstü Gerçek

Ayırt Edilmelidir

Yazan : Psikolog Erol MUTLU

gün sayılmasını göstermekte ve ilâhi düzenin mükemmelliğini anlatmaktadır. 16 Yüzyıla ait bir gümüş tepsi üzerine işlenmiş olan bu karenin sahibini vebâdan koruyacağına ve ruh hastalıkları için de iyi geldiğine inanılıyordu (Kaynak için: Loncolot Hogben Mathematics for the Millon, Norton 1943, s. 184) Eski İslâm kaynakları da büyüklü kare ile doğum güçlüğü çeken hâmile kadınların kurtarıldığını yazmaktadır. Aşağıda büyüklü kareyi sunuyoruz:

Şarlatanlık, hile veya sahte celseler tertip etmek ile hakiki ruhlarla görüşme seansları arasındaki ayırımı iyi yapmalıdır. Hezeyanda ve bátil fikatta inandığı için şahıs suçsuzdur. Şarlatan ve hilebaz ise tıpkı sahte para basan kalpazan gibi sorunludur. Nasıl kalpazanların sahte para basmaları hakiki paranın değerini küçültmüyorsa ve kalpazanların sahte para basmalarına bakıp «hâlâ» para diye bir şeye inanıyor musun?» diye sormak lüzumsuzsa, birkaç şarlatan ve hilebazın yaptıklarına bakarak hakiki celselerin aleyhinde bulunulamaz. Yalnız şarlatan ithamını ulu orta herkese vurmak da doğru değildir. Manyetizma tabii uykuya (alışılmışa, iki değerli günlük mantığa ve yaşantıya) aykırı, onu aşan bir olay olduğundan Manyetizmanın büyük kurucusu Dr. Mesmer'e şarlatan denilmiş ve Dr. Mesmer bir kızı manyetize ederek gözlerinin görmesini sağladığı halde bir bilgisizin zavallı kıza (gü-

ya Mesmer'in şarlatanlığını ortaya çıkartmak için) vurduğu şamar onu tekrar kör etmiştir. Bugün Mesmer ve ipnotizmanın kurucusu Dr. Brait tıp tarihine geçmişler ve sun'i uyku tıpta kabul edilmiştir.

İllizyoncular bir takım fizik âletler kullanan sanatkârlar olduğundan hile ile suçlanamazlar. Bir de celselerde obsede olanlar ve daha önce bahsettiğimiz büyük Victor Hugo gibi, üst planın kendini dünyaya sulh getirmek (!) için seçtiğine inanlar vardır. Obsedör varlık esasen geri olduğu halde şahsı alet olarak kullanıp, onun düşünebilme ve temyiz kabiliyetini kaldırmak için mahsus doğru birkaç tebliğ verebilir. Bu sebepten baştan verilen birkaç tebliğe kanıp teslim olarak; «ben falanca ruhun emrindeyim» diye ilân etmek insanı büyük Hugo'nun zavallı durumuna düşürebilir. Daima akli kontrol yapmak ve iki değerli mantığın aşağısına düşen sözde tebliğleri hakikate aykırılığı sebebi ile reddetmek lazımdır. Bu sebepten hakiki spiritler bir iki celsede teslim olanlar değil, tıpkı kuyumcunun titizliği ile mantığını kullanarak tebliğlerin hangi plândan geldiğini anlamak için terleyen kimselerdir. Merhum Dr. Ruhselman bu konuda çok dikkatli olunmasını söylerdi. Bugün üniversitenin hatası, hezeyan ile yüksek tebligatı ayırt edememesidir.

1	15	14	4
12	6	7	9
8	10	11	5
13	3	2	16

Bir akıl hastası ben göklerde dolaşıyorum dese, bu sözler iki değerli mantığın aşağısında olan bir hezeyandır. **Halbuki İslâm Peygamberi Hz. Muhammed'in Mirâç (göğe yükselmesi) olayı iki değerli mantığı aşan çok yüksek bir olaydır.** Bir akıl hastası ben denizlerin üstlerinde geziyorum dese bu bir hezeyandır. **Halbuki Hz. Musâ geçerken kızıl denizin ikiye ayrılması çok yüksek bir olaydır.** İki değerli bir mantığın aşağısındaki hezeyan'la iki değerli mantığı aşan bir fikrin ayırt edilmesi için gerçekleştirmesine lüzum yoktur. Bu sebepten Einstein'in «300.000 Km/sn. hızla hareket eden bir füzenin hareketinden 1 gün sonra dönünce, içdekiler 1 gün ihtiyarladıkları halde, onları uğurlayanlar 1 asıra yakın bir süre kadar yaşlanırlar» sözünün isbata ihtiyacı yoktur. Bu teori iki değerli mantığı aşan yüksek bir nazariyedir. Çünkü: şimdi içinde bulunduğumuz sfer, yavaş geçen zaman sferidir. Einstein'in füzesindekiler yavaş geçen zaman sferinden (300.000 km/sn lik hızla) hızlı geçen zaman sferine geçmişler ve bekleyenler için 75 sene veya daha fazla olan süre onlar için 1 gün olmuştur. Bir hint fakirinin kendini gömdürüp uzun süre sonra dirilmesi veya din kitaplarındaki eshabı kehf olayı da yüksek tezâhürattır. Daha önce söylediğimiz gibi fizik kanunları mutlak değil, ihtimalidir. (régulatif tandansiel) Rûfailerin fırına girmeleri, şiş batırmaları, 100° de süyun donması veya bölünen bir kaya parçasından yaşayan kurbağa çıkması vs... iki değerlin üzerinde yüksek olaylardır.

Deniz kızlarının varlığını ileri sürmek bir hezeyan değildir. Çünkü: Homerus'un destanında Uli'sin maceraları olarak anlatılmaktadır. Larousse, Britanica... gibi büyük ansiklopedilere (siren) ismi ile yazılmıştır. Daha önce karada yaşayan memelilerden Balina, yunus ve fok (aybahlığı) sonradan denize geçmişlerdir. Belki deniz insanları (deniz müzelerindeki heykel ve resimlerde erkeği de bulunmaktadır) da daha önceleri karada yaşamakta idiler... Dünyamızda karadaki bitkilerin karşısı deniz bitkileri, karadaki hayvanların kar-

(Devamı sahife 33'de)

«France - Dimanche» gazetesi göre, Marilyn Monroe hâlâ evini terkedemiştir. Olay şöyledir:

«5 Ağustos 1962 de intihar eden Marilyn'in Hollywood'daki evinde hiç kimse oturmamaktadır.»

«Ev tekinsizdir.»

«Marilyn'in fantomu evi tekinsiz yapmıştır.»

«Ölümünden bu yana, sekiz senedir, üç kiracı evden çıkıp gitmiştir! Dördüncüsü, John Loncard da geçen hafta evi terk etti gitti.»

«Şöyle anlatıyor John Loncard :

«— 1968'in aralığında bu evden taşındım. Geçirdiğim ilk geceyi uzun süre unutamadım! Yatalı yarım saat kadar olmuştu, bütün ışıkları söndürmüştüm, birden odamda «birisinin» olduğunu hissettim.

Marilyn Hâla Evinde

«Açıkça bir sefluk alışı duydum. Bariz olarak bir kadın sesi duyduğum zaman başucumdaki lâmbaya doğru elimi yavaşça uzattım; ama sözleri anlayamıyordum. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve odanın dîp tarafında, pencerenin yakınında «havada dalgalanan» beyaz bir «şekil» gördüm.»

Çok korktum.

Bir sıçrayışta pencereye kadar gittim, ama elini «şekle» uzatışım zaman kayboldu. Gülme sesi duydum: tamamen Marilyn'in gülmesiydi bu.

Gözüne uyku girmeyen John, ertesi gün, şüphesini yenmek üzere, eski ev sahibine telefon etti.

Adam hiç şaşırmadı ve değişik şartlarda aynı şeylerin kendi başından da geçtiğini bu sebepten evi bıraktığını John'a söyledi:

«— Daha sonra, dedi John Loncard, en azından on üç def'a daha gördüm «**fantomu**» çoğunluk bir kadının hıçkırıkları ve dehşetli krizlerini izliyordum.

«Evi üç gün kontrol altında tutması için polise baş vurdum. Nefil».

TELEPATİ VE RÜYA

Düşünce naklinin rüyalara olan etkisi Amerikalı araştırmacılar tarafından incelenmektedir. Bu konudaki araştırma raporu, Amerika Ruhî Araştırmalar Cemiyetinin yayın organının Haziran sayısında yayımlanmıştır.

Özel rüya laboratuvarlarına alınmış süjelere tevcih edilen düşüncelerle, gördükleri rüyalar arasında hemen hemen 'aynı' denecek kadar benzerlik görülmüştür. Yapılan açıklamaya göre, başına elektroensefalograf ci-

hazı takılı süjelerin rüya görmeye başladıkları, göz kapaklarının oynamaya başlamasından anlaşılıyordu. Bu sırada uyandırılan süjeye ne rüya gördüğü sorulduğunda vericinin konsantre olduğu tablonun hemen hemen aynısı tasvir ediliyordu.

Testlerden birinde seçilen bayan sekreter (süje) laboratuvarında uykuya daldıktan sonra verici olarak seçilen bir adam Rousseau'nun «Merry Jesters» isimli tablosuna konsantre oldu.

Bu tabloda komik pozlarında iki maymun ile beyaz bir kuş bulunuyordu. Süje uyandırıldığı zaman rüyasını şöyle anlattı: «Güvercin gibi küçük bir kuş... Herhangi bir hareket yapmıyordu. Sadece oturuyordu. Yerde büyükçe, hayvan derisinden yapılmış bir halı vardı sanki...»

Aynı laboratuvarında yapılan başka bir denemede, bir erkek lise öğrencisi, süje olarak seçilmişti. Buna karşılık verici şahıs (bayan) Van Gogh'un «Chuch at Auvers» tablosuna konsantre oldu. Bu tabloda bir bayan yol boyunca bir kilise-

Dolaşıyor

Kendilerini tekinsiz evleri araştırmakta uzman olarak bildiren kimselere de taş vurdum. Bundan da birşey çıkmadı.

Sebebi aramaktan vazgeçtim, evi terke karar verdim.

Şimdi, rahat uyuyabiliyorum.

Pek tabii ki, mezkûr gazetenin bildirdiği bu olayların doğruluğunu kontrol edecek hiç bir vasıta olmadığından, kaydı ihtiyatı ile, bu tip tezahüratın gerçek olabilceğini söyleyebiliriz.

ye doğru yürümekteydi. Uyarıldıktan sonra süjenin anlattığı rüya şöyledir: «Gri saçlı buruşuk yüzlü ihtiyar bir kadın ile birlikte parke taşlı bir yoldan kubeli eski bir yapıya doğru yürüyorduk. Muhtemelen bir kilise olmalı...»

Bu denemelerde genellikle süje ile verici şahıs ayrı ayrı cinsiyetlerde oldukları zaman daha iyi sonuçlar alınmıştı. Süje ile verici, her ikisi de erkek oldukları zamanlarda da sonuçlar isabetliydi. Bunun için böyle olduğunu, ileriki çalışmalarını açıklayacağı sanılmaktadır. (Psychic News'dan)

**Ressam Medyom
Corel POLGE**

Geçtiğimiz şubat ayının sonlarına doğru Biritanya Spiritualist Kurumunda verilen bir konferansta, ressam medyom Coral Polge aracılığıyla, 1962 de Birleşmiş Milletler eski Genel Sekreterlerinden Dag Hammarskjöld'un çocukluk portrelerinden biri gösterilmiştir. Bayan Polge'in slaytlı olarak ilk verdiği konferansıydı bu.

21 senelik medyomluğu sırasında 30.000 e yakın ruhsal portre çizmiş bulunan medyom, portrelerini slaytlar halinde dinleyicilere göstermiştir. Bunların arasında en çok ilgi toplayanlardan biri de hiç şüphesiz eski genel sekreterinkiydi. 1962 de bu protreyi seansta çizdiği zaman, bunun Dag Hammarskjöld'un resmi olduğunu ilk olarak söyleyen eski genel sekreterin ço-

RESSAM MEDYOM COREL POLGE

30.000

Portre

Çizdi

cukluğunu bilen haziran arasından bir bayan olmuştu. Sonradan Dag'ın 2 yaşlarına ait bir fotoğrafını gönderdiği zaman Coral Polge kimin resmini çizdiği anlamıştı.

Konferansı sırasında Polge, kendi rehber varlığından da bahsederek, bu varlığın 18. Y. Y. da yaşamış fransız ressamlarından Maurice la Tour olduğunu söylemiştir. C. Polge klervoyan değildir. Trans halindeki durumunu şöyle anlatmaktadır: «Birkaç dakika içinde tamamen farklı bir hale gelirim. Sanki transta iken yorgun yaşlı bir kadın gibiyimdir.»

Medyom, çeşitli seanslarından enteresan örnekler vererek konuşmasına son vermiştir (Psychic News'dan).

Varlık : Lene
Medyom : Beatrice
Tarih : Kasım. 1970
Yer : Zurich

Ruhsal dostlarınızdan

Ruhsal Aleme Kendinizi Akord Etmelisiniz

Varlık : Şimdiye kadar anlattıklarımızdan, ruhsal âlemde yapılmakta ve yapılacak olan pek çok işin mevcut olduğunu anlayacaksınız. Çünkü devamlı olarak varlık dezenkarnasyonu vardır. Buraya gelenler arasında en çok dikkat edilmesi gerekenler anı bir ölümlerinden ayrılanlardır. Onların üzüntü ve teşevvüshleri büyüktür. Böylesine özel rehberler yardım eder.

Dünya insanı bunları pek düşünmemektedir: Birisi öldüğü zaman, dünyadan ayrılmakla, herşeyin bittiğini zanneder. Fakat pek az insan bilir ki, dünyamızda ölen biri başka bir aleme doğmaktadır. Bu alem kendisi için son derece farklıdır. Bütün dünyanın bunları tam olarak anlaması için daha epey zaman geçecektir.

Bizleri dinlemek üzere celseye geldiğiniz zaman dünyanın maddi bağlarından mümkün olduğu kadar sıyrılmamızı, düşüncelerinizi yükseltmenizi tavsiye etmiştim. Aksi halde söylediklerimi çok zor anlayacaksınız. Burada işinizi ve yarın ne olacağını düşünmeyin. «Yarın» geldiği zaman ister istemez kendinizi onun içinde bulacaksınız. Onu için, içinde bulunduğunuz anı değerlendirmeye çalışmanız, sizin için en kârlı iş olacaktır. Bu şekilde ruhunuz birşeyler elde edecektir. Biliyorum, bazıları için dünyevi düşüncelerden uzaklaşmak güç olmaktadır. Sizlerin göremediğiniz, benim ise sadece tasvir edebildiğim bu âlemde söylediklerimi anlamamanın yolu budur.

Şuna emin olmalısınız ki, hiçbir ruh, burada belirli bir hazırlık devresi geçirmeden dünyanızda doğmaz (bedenlenmez). Ruhsal âlemde mükemmel bir düzen var-

dır. Burada kanunlara her an hürmet edilir. Tekrardan bedenlenme durumuyla karşı karşıya olan bir varlığın endişesinden bahsedeyim size. Bilhassa spiritüel gelişme için çalışanlar tam mânâsıyla bundan korkarlar. Ruhî karanlığın derinliklerinden yeni yeni kurtulmaya başlayanlar ise bundan birşey anlamazlar. Onlar için beşeri enkarnasyon, çok aşağı plânların acısından kurtuluştur. Onlar, buldukları plâna nazaran dünyayı daha iyi hissederler. Onların dünya insanlarıyla karışmalarına müsaade edilmez ve ruhi hayatın, ebediyetin ilk prensipleri öğretilir. Enkarne olmadan önce kendilerine, dünya hayatları sonunda bazı şeyler elde edecekleri öğretilir. Bu bilgilerle onlara ümid ve güven aşılanmış olur. Bu şekilde enkarnasyonlarını özlemeye başlarlar. Bütün bu gayretlere rağmen enkarne olmamak inadında olanları da yok değildir.

Birazda tekâmülün orta seviyelerinde bulunan varlıklara bakalım: Düşünce değişikliğine alışabilmeleri için onlara sık sık reenkarneasyondan bahsedilir.

Enkarnasyonu kabul etmeleri için belirli ruhi değişiklikler yapılmalıdır. Dünyanın kaba tesirlerine alışabilmeleri için belirli bir yola sokulmalıdırlar. Bunların bir kısmı dünya hayatından epey değerler elde edeceklerinden emindirler. Bir kısmı da aksine endişelidir. Bu konularda kendilerine yardım eden varlıklar onların geçmiş hayatlarıyla, muhtemel gelecek hayatlarını belirtirler ve buna onları istibak ettirmeye çalışırlar. Derlek ki : «Eğer.. şu kadar başarı sağlayabilirsen, ruhi plânda (âlemde) şöyle bir mertebeye yükselebilir-

slın.» ve bu mertebenin imajı kendisine gösterilir. Varlık bunu görünce sevinir. Orada ne kadar mutlu olunabileceğini de anlar. **Eğer ortanın altında bir başarı sağlarsan, o zaman kendine bunu telâfi için daha zor şartları hazırlanmış olursun,»** derler.

İşte ruhların yeni bir enkarnasyona hazırlığı böyle olur. Önce, kendisine, kendi ruhsal ışığını görebilme fırsatı verilir. Bundan sonra varlık ruhi ışığının ne kadar parlak veya sisli olduğunu anlar. Dünyada geçireceği hayata göre bu ışık daha da parlaklaşır veya kararır. Bu şekilde ruh kardeşlerimiz önlerindeki hayatı görmelerine yardım eder, onları cesaretlendirmeye çalışırız. Bedenlendikten sonra bu yardımları kolay kolay alamaz. Zira onun artık maddî kulakları vardır. O kulaklar ki sadece maddenin kaba gümbürtülerine karşı hassastır. Bu bakımdan beşer çoğu zaman ruhsal âlemden gelen ikazları işitemez. Ruhsal âlemin vibrasyonları maddî âlemin vibrasyonlarından tamamen farklı olduğundan dünya insanın ruhi âlemin tesirlerine kulak verebilmesi zor olmaktadır.

Sevgili kardeşlerim yüksek seviyeli varlıkların buradan evlerinizin tavanlarına doğru sesleneceklerini beklemeyiniz. Siz ruhsal âleme kendi kendinizi akord etmelisiniz. Dikkatlice dinleyin. Dünya gözlerinizin önündeki tülbendi aralayınız veya onu şeffaflaştırınız. Ruhsal kulaklarınızı da aynı şekilde... İçer bakınız. İçer giden yol uzundur, fakat o yolda dünyanın gürültüleri yoktur. İnsan ruhu Tanrı ışığının yansıdığı yerdir. Bir insanın kendi içini keşfetmesi ve oradaki enerjiyi dışarı çıkarmak kolay değildir. İçerideki cennet dışarı çıkarılmalıdır.

Ruhsal âlemin yardımlarını herkes alamaz. Maddî âleme kendisini adanmış olanlar bu ilhamları alamazlar. İlahî irade kârunlarına uygun faaliyet içinde ve yüksek şuur seviyesinde bulunanlar ruhsal âlemden seslenen bizleri duyabilirler. Böylelerine yardım edebilir, onları tehlikelere karşı uyurabiliriz. Ruhî bağlarla kendimizi bu tarafa bağlarsanız, daha sâkin bir hayatınız olur. Büyük bir gâflet içinde, gözü

kapalı bir olaydan diğerine atılırken bizim sesimizi işitemezsiniz. Size yardım da edemeyiz.

Ruhsal âlemin diğer bir vechesi de hissetme ve görmedir. Şu çiçeklere bakınız. Onlarında kendilerine göre lisaneleri var. Onlar size sesleniyorlar, fakat işitemiyorsunuz. Tek bir kelime bile söylemek sizin onlar insanları teselli etmektedirlir.

Çiçeklerin kendilerine göre neşriyatları vardır. Ve siz dostlarınıza çiçek verdiğiniz zaman sempati ve mutluluk ta vermiş olursunuz. Onlar tek bir kelime bile kullanmadan, radyasyonlarıyla insanlara dokunurlar, temas ederler.

Tanrı lisansı, tabiat aracılığıyla gelen saf bir mucizedir. O, tek bir kelime bile kullanmadan insan ruhlarına kadar ulaşır.

Ahenksiz, elem verici dil kullanmayın. Kendinizi daha yukarı âlemlere yükseltin. Bırakın yetenekleriniz meydana çıksın, ruhunuz konuşsun, gözleriniz parlasın. Bu şekilde yukarılara çekilebilir, yardım görürebilirsiniz.

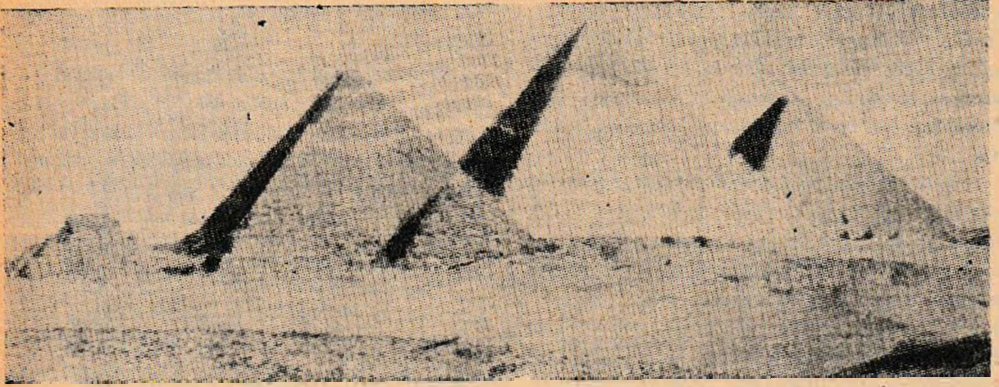
Hoşçakalınız.

Varlık : Tanrı hepinizi korusun, kardeşlerim. Bundan önceki celselerde, tekrar tekrar bedenlenmenin gerçekten gerekli olup olmadığını, Bedenlenmeden de spirit âlemde tekâmülün mümkün olup olmayacağını sormuştunuz.

Sizin dünyanızda mevcut olan, bazı deneme şartları spirit âlemde yoktur. Spirit âlemde herşey aşıkârdır. Fakat dünyanızda insanlar birbirini aldattır, yalan söylerler. Bunların büyük bir kısmının farkına bile varılmaz. Spirit âlemde ise hiçbirşey gizli kalmaz. Böyle aşağı plânlarda ruhlar topluluklar halinde yaşarlar. Toplu halde yaşamakla varlıklar, birbirlerine karşı anlayış göstermeyi öğrenirler.

Spirit âlemde de, varlıklar arasında dünyanızdaki gibi, birbirini çekemeyenler vardır.

(Devamı sahife 31'de)

MÜON'lara KARŞI MUMYALAR

Charles - Noel MARTIN'den E. ARIKDAL
(Le Spectacle du Monde, Ekim 1970)

● Kozmik şualar firavun mezarlarını nasıl keşfettiler. Müonlar yüzlerce metre kalınlıktaki kalker tabakalarını içine nüfuz edebiliyorlar. Gize piramiti ne de nüfuz ettiler. ●

Bundan 4500 sene evvel büyük pramitleri inşa eden mimarların fantomları ile atom bilgileri arasında özel bir savaş devam etmektedir! Piramitler hazine çapulcularına karşı koymak hususunda bütün bilgeliklerini göstermektedirler. Atomcular ise yüzlerce metrelik taş yığınına delen bir göz açmak için en yeni nükleer fiziği kullanıyorlar.

Kahire'nin bir kaç kilometre güneybatısında beşeriyetin en yüksek yerlerinden biri vardır: GIZE, burada Sfenks ve üç tanesi çok büyük olan altı pramit di-

klidir.

Üç küçük piramit «kraliçeler» ismiyle anılır; eski çağların hazine arayıcıları onların içine girmek için hiç zahmet çekmemişlerdir. Diğer üç büyük piramit: Keops, Kefren ve Mikerinos'dur. 4. Sülâlenin ardarda gelen firavunlarının isimleridir. bunlar.

MÖ. 2696 da yapılan Keops, yükseklik olarak değil de hacim bakımından en büyüklüğüdür; sonra oğlununki gelir, Kefren (MÖ. 2665) 137 metre yüksekliğindedir, ama bir kenarı 227 metre yerine 215,5 metredir.

Bu hayreteşayan iki kalker blok yığını uzun zamandan beri mumyaları içinde saklamıştır. Öyle uzun ki, Halife Memûn'un yağmacıları ancak 9. asırda Keops'a ulaşabildiler, yani 3400 sene sonra. Ve Kefren esrarengiz kütlesiyle belki halâ öyledir. Zira mısırlı mimarlar, piramitten piramite gitgide gizli hâl alan tekniklerini mükemmelleştirdiklerinden, hazine arayıcılarının Kefren'in ölümler oda-

sını keşfedemediklerini düşünmek yerinde olur.

Kefren'de bilinen tek oyuk, hemen temel seviyesinde bulunan ve piramidin miheri için Belzoni denilen odadır. Oraya, tek bir aralıkla ulaşan iki girişle girilir. Buna göre, Keops'un iç yapısı çok karmaşıktır. Biri derinlerde, biri yalancı ve öteki de hakiki olan (ki iç basınçtan mahrum bir çok odayı teşkil eden devâsâ taş bloklar nedeniyle, meydana gelmesi muhtemel bir ezilmeden korunmuştur) üç odanın hepsi, bir kısmı mezar soyguncularının aldatmak için yapılan pek büyük ve oldukça karmaşık bir geçitle birbirine bağlanmıştır.

Keops'un oğlunun, Kefren'in, sırf sanatça bir nazirede bulunmak zevkini tatmin için babasının piramidiyle neredeyse eş değerde, ama içi dolu, geçitsiz ve soyguncular için ölüm saçan, bir piramit inşa ettirmiş olduğuna nasıl inamalı? Keops'un tuzaklarına oldukça benzeyen ancak bir tek oyukun bulunmuş olması olayı, yapı tarzının aynı olduğunu ve Kefren'in kütiyesinde fevkalâde gizli bir odanın var olduğunu düşündürüyor.

Egiptologlar . «Taşların gerisinde olanları görüp göremeyeceklerinden» iki yüzyıldan beri endişe edip durmaktadırlar.

Atomcular buna muktedirler. Bir kaç seneden beri, tıpkı insan vücudundan geçip giden X ışınları gibi, taş bloklardan geçen bir amil hazırlandı. Bu atmosferden devamlı ve ebedi bir yağmur halinde dülşen kozmik ışınların talii bileşeni tabii bir ışınımıdır: **MÜ IŞINLARI**

Mü ışınları yüksek atmosferde «pi mezonlarının» parçalanmalarıyla (desintegrasyonu) meydana gelen «mü» taneciklerinden yapılmıştır. Pi mezonlar kozmik nükleer reaksiyon sırasında serbestleşirler. Atmosfer atomları nadiren de olsa 60 km. yükseklikte bulunmaktadır.

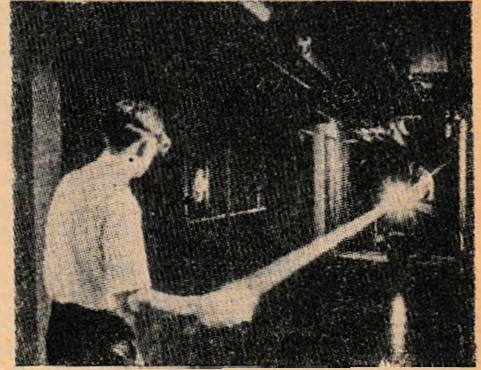
Müonlar bütün atmosferi geçerek gelirler, atmosferin massedici gücü on metre kalınlıktaki suyun massedici gücüne eşittir. Nüfuz etme gücü, bin metreden daha

fazla bir maden kuyusunun dibinde yapılan müşahadeye göre, pek büyüktür.

Bu amil hakkında şunları sıralayabiliriz: müonlar, arz kabuğunda bir km. derine inmelerine rağmen, kalker taşları içine 145 metre dalmaktadırlar ki bu da iki büyük Gizeh piramidinin azami yüksekliğindedir.

O halde onların geldikleri istikameti iyice tanımalıdır. Müonlar sadece zenit istikametinden gelmezler, her istikametten gelirler.

Bu gaye için yedi-sekiz seneden beri kullanılmakta olan «kırılma odaları tekniği» ideal neticeler vermiştir: belli aralıklarla ayrılmış ve üst üste konulmuş madeni plâklar bir potansiyel taşırlar; bir müon, plâkları geçerken, tenecığın takibet-

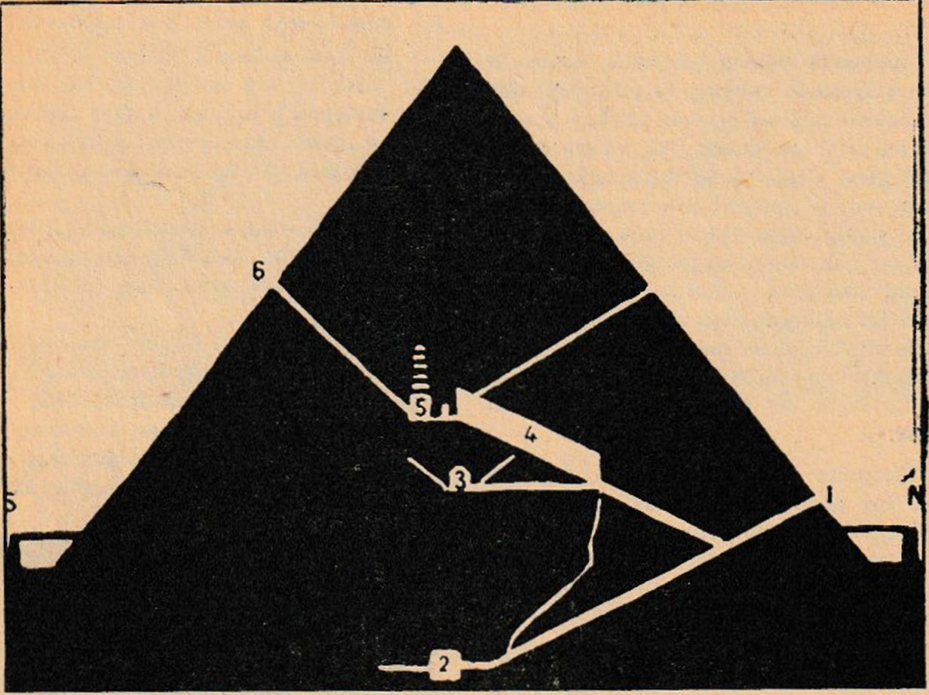
Kırılma Odası.

tiği ize göre, her plâk arasından bir elektrik kırılmayı fırlar. Fotoğraf çeken tanecik sayısını hesabetmelidir, aynı zamanda istikameti de doğru olarak ölçmelidir.

Berkeley Üniversitesi «Radyasyon Laboratuvarına» bağlı bir ekip, Kahire Ayni Şems Üniversitesiyle müştereken, Kefren piramidinin radyografisini neşrettiler.

Alet Mısır'a ABD'den 1967 yılında getirilmişti. Alet demir levhalardan yapılmış olarak düzinelerce ton ağırlındaydı. Alet esas itibariyle dört kırılma odasından ibarettir. Her oda 90 cm. X 180 cm. boyutun-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Keops Piramidinin Kesiti

- 1) Giriş, 2) Bitirilmemiş salon, 3) Kraliçe salonu, 4) Büyük derece,
- 5) Kral Odası, 6) Kral Odasına giden dar yol.

da ve Belzoni odasının giriş yerinden geçebilecek darlıkta yapılmıştır. Ayrıca 14 adet sentilasyon (parıldama - titreme) sayacında vardı. Elektronik sayma cihazlarını da ilâve etmeliyiz.

İlk önce 1965 - 1966 yıllarında yapılan tecrübelerde, bütün aletlerin Keops odalarından birine yerleştirilmesine karar verildi. Tetkik usulünün etkenliğini öğrenmek istiyorlardı. Koridorların ve muhtelif boşlukların topoğrafyası bilindiğinden mükemmel bir tarzda anlaşılabilen radyografik çizgiler elde edildi. Fakat ameliyenin pahalı olması ve müonların yığılma zamanı yeterli bir miktara ulaşmaya kadar aylarca zaman gerektirmesi nedeniyle bu usulden vazgeçildi.

Kefren'de yapılan ölçmeler şu halde bir test, bir araştırma oldu. 1963 yılı başlarında test ve araştırmalara devam edildi

ve 1.200.000 müon iki kıvılcım odasından geçti.

İlk sonuçlar 700,000 taneciğe altı ve yakınlarda yayınlandı. Birbirini ikmal eden iki metod kullanıldı: biri, X ışınli, simüle fotoğrafçılık; diğeri ordinatörlü sayısal analiz.

İlk metod, Belzoni odasına, X ışını kaynağına benzeyen dedektörlerin yerleştirilmesinden ibarettir. Her müon, dışarıdan gelmek ve kütlelin içinden geçtikten sonra yakalanmak yerine, tersine, odadan çıkan, piramidin içinden geçen ve yere paralel olarak yerleştirilen çok büyük bir fotoğraf plâğına çarpan bir X ışınıdır. Bu tıpkı bir röntgen filmi çeker gibidir; şu farkla ki radyolog kendini X ışınlarına paralel olacak şekilde ayarlar, halbuki burada, merkezi bir noktaya doğru tevcih edilmiştir; tertibatın esas budur.

Simülasyon hesaplarının karmaşıklığı iyi bir ordinatörün kapasitesine artık engel olmamaktadır; Kahire Üniversitesindeki ordinatörün hesapları, sonra, California Üniversitesinde bulunan daha güçlü bir makinayla tahkik edildi. İkinci metod üç dereceli sektör halinde yapılan her türlü maden araştırmasını birbirine bağlamak ve piramide ait bilinen bütün geometrik vasıfların fonksiyonu olarak önceden bilinen sayı ile mukayese ederek her sektör de bulunan müon miktarı için sayısal kartlar tanzim etmekten ibarettir.

Teknisyenler şaşırıldılar ve çeşitli heyecan devreleri geçirdiler.

Gerçekten, müonların kalker tarafından massedilmesi öyle hassas şekilde ortaya çıktığı en küçük bir kalınlık bile bir çok «yansımanın» kaynağı oldu. Tıpkı, kütle içindeki bir oyuğun varlığını kılıç üzerinde ortaya çıkararak, siyah bir plâja benziyordu.

Gerçek bilim herşeyden şüphelenmeli; hatta müşahade ettiği şeyin yorumundan bile... Araştırdığı şey ile aldatici bir benzerlik gösteren bütün sebepleri yeniden araştırmalıdır.

Kefren olayında bu bozuklukların sebepleri birbiri ardınca anlaşıldı ve araştırılan odalar da aynı şekilde kayboldular.

Önce piramidin mihveri ile alakalı olarak Belzoni odasının yer değiştirme durumu ile aynı odadaki sayıcıların yer değiştirme durumu vardı: bu iki merkezden kaçma, sapma, her yönden gelen müon sayısından bir simetrisizliğe sebep oldu.

Hoşa giden bir ayrıntıdan söz edelim: Atomcular piramidin geometrik merkeziyle ilgili olarak, Belzoni odasının mümkün olan en doğru rölevesini elde etmek için Amerikan Ordusu Jeodezi servisine başvurular. Ölçmelerden sonra topograf uzmanları şunu dediler: atomik dedektörler 15.6 m. doğuya, tam merkezden 4 m. kuzeye doğru yerleştirilmiştir. Buna göre «mü» taneciklerinin ölçüleri, tashih ve tasfiyeden son-

ra, sadece sapma olarak doğu istikametinde 13.5 metredir. Ve hiç kimse rakamlarından feragat etmek istememektedir.

Sonra piramidin tepesindeki «takke» kısmı şaşkınlık yarattı. Gizeh piramidinin fotoğrafları şunu açıkca gösteriyorki: Kefren hâlâ baş tuvaleti yerinde olan bir piramitdir; öteki piramidlerde bu yoktur. Orta çağ Arapları Kahire'nin inşasında bu «takkeleri» sökerek kullandılar.

Bilinmeyen bir sebepten dolayı Kefren'in takke'sinin soyulma işi tamamlanamamıştı. Bu baş sütünün kalınlığı 1.80 m. dir.

Bu kalınlık, resimlerde, piramidin tepesinde beyaz bir leke gibi görünür. Bunun altında meşhur ölümler odasının bulunduğu sanılmaktadır. Oda yapının mihverinde, Belzoni odasının 30 m. üstüne yerleştirilmiştir.

İşte o zaman ordinatörler harekete geçtiler. Onlara hesabedilecek simüle bir program verildi, yani bütün geometrik unsurlar hesap edildi: Belzoni odasının kayması, tam şekliyle takkenin piramit açılarının ve çeşitli yüzey düzensizliklerinin mevcudiyeti. Heyhat! Herşey bir daha tahlil edildi: hepsi piramidin içinde 35 derecelik bir koni şeklinde Belzoni odasının üstünü tamamen doldurmaktadır.

Bu, maceranın son noktası değildir, zira bu koni piramidin, cesamet olarak ancak % 20 sini ilgilendirmektedir. Geriye keşfedilecek %80 kalıyor: Ufukta 55 derecelik açı yapan 4 yüzey.

Dedektörleri sökmek ve çeşitli meyilleri olan yerlerde harekete izin veren bir mihvere bağlayarak onları hareketli hale getirmek gerekir. Ayrıca yan duvarlardan geçtikten sonra müonların birikmesi için çok zaman gerekmektedir.

NETİCE : Mısırlı mimarlar ölümler odasını, dalma. daha önce yapılmış olan ölümler odasından çok farklı şekilde mihver içinde ve irtifa olarak saklamış gözükmektedirler.

Maksadım, bu işin ilim ve pedagojisi- ni yapmaktan ziyade, edindiğim bilgi ve müspet neticelere dayanarak, tamamiyle şahsi ve iddialı olmayan görüş ve kanaat- larımın ifadesidir.

Pek âlâ biliyoruz ki. çocuk kromozon- lar ve genler vasıtasıyla hılkaten ana ve babasından veya bir kaç kuşak öncesinden tevarüs ettiği iyi veya kötü hasletleriyle dünyaya gelir. Cemiyetin en küçük bir nü-

fakat kapalı bir şuurla gelen ve ana baba- nın da tekâmülünde esaslı roller ifa topluma terk edilmiş olarak görünen ço- cuk, kendisinin olduğu kadar, ana babası- nın da tekâmülünde esaslı roller ifa etmektedir. Bu itibarla, daha ilk safta biz ana ve babaya düşen çok mühim ve mudil problemler ve vazifeler karşındayız.

Mazinin pederşahi ve mederşahi aile sistemi, bu günkü modern anlayışımıza gö-

Çocuk Terbiyesinde Ana ve Babanın Rolü

Yazan : M. Fevzi ÖZEREN

vesi olan aile toplumu içerisinde de ilk istikametini bulur. Mendel kanunlarının izah ve şumulüne giren bu husus, aynı şartlar altında, aynı terbiye almış iki kardeşin de- ğişik karakter ve hasletlere sahip oluşunun da bir nevi izahıdır.

Spiritualizma'ya dahil bir spirit gözü ile çocuk, tekâmülün belli başlı vetiresi ve Allahın en büyük bir lutûf ve ihsanı olarak, hür iradesiyle bir çok reenkarnasyonları (tekrar tekrar dünyaya gelişler) ile dün- ya mektebinde edindiği çeşitli bilgi ve tec- rübelerini de beraber getirmektedir. Daha Spatyomda (Ruhlar âleminde) iken bile yi- ne hür iradesini kullanmak suretiyle, esa- sen açık olan şuur ile tespit etmiş olduğu noksanlarını tamamlamak üzere üst plân- lardaki ruhların da yardımları ile kendi plânını hazırlar ve Sempatizasyon kanunu- na uyararak, evveleminde çok yakınlarında bedenlenmek üzere kendi bedenini bizzat seçer. Bu, ilâhi bir kanunun tabii bir ica- bıdır. Esasen her tabiat kanunu da bir ilâ- hi kanuna istinat etmektedir. Hiç bir var- lık, hiç bir vehile bunların haricinde mü- talâa edilemez. Dünyaya gelişlerinde, ev- velki hayatlarındaki eprövlerle yüklü ve

re iflâs etmiş bir zihniyettir. Artık, ne bir babanın, ne de münferiden bir ananın ha- kimiyeti bahis konusu olamaz. Daha ziyâ- de, müsterek dayanış, kavrayış ve karşılık- lı sevgi ve saygı ile bir takım vazifeleri icap ettiren bir toplum içerisinde çocuk, kutsi bir varlık olarak kendini tanıtmakta ve tezahürlerini göstermektedir. Buradan bir kaide çıkarabiliriz :

I. ci kaide : Çocuklarımızı sevelim ve alâkadar olalım

İyi amma, sevgi her şeyi halleder mi? Şüphesizki hayır. Fert olarak bir ana ve baba sevgisi ancak kendilerini tatminden ileri gidemez. Hattâ çok defa, bir egoya hün ünün ana ve babanın aşırı sevgisi ve do- layısıyla müsamahası (Hoş görürlüğü) ço- cukta bir aksülâmel uyandırır ve kendisi- ne gösterilen bu sevgiyi kendi çıkarına âlet etmeğe başlar. Neticede sevgiden beklenen olumlu tesir yerine, çok kötü sonuçlar alın- mış olur. O halde ne yapmalıyız? Gayet basit, göstereceğimiz sevginin yanında ya- kın alâkamızı da ondan esirgemeyeceğiz. Buradaki yakın alâkadan maksadımız, iyi bir anne ve baba olarak kendi kendimizi olduğu kadar, çocuğumuzu da her bakı- m-

dan tahlil ve anlamaya çalışacağız. Zaman zaman, gün ışığına çıkan kabiliyetleri görüp, hiç olmazsa sezmek suretiyle, onu sevk ve idarede bütün bilgi ve imkânlarımızı seferber edecek, kıymetlendirmeye çalışacağız. Bunu yaparkende hür iradesini zedlemek şöyle dursun onları daha serbestçe kullanmalarına imkân verecek ve daha geliştirmeleri için ancak bir nâzım rolü oynamak vazifesiyle sorumlu olduğumuza bilecek ve her şeyden önce böyle bir görüş ve anlayış ışığı altında kendi kendimizi yetiştirmek suretiyle mücehhez olacağız. Esasen, çocuk terbiyesinde alâka ve sevginin bir önem kazanabilmesi için bu kaçınılmaz bir zarurettir.

Şu halde birinci kaidemiz olan sevgi ve alâkanın yanında, diğer önemli bir kaide daha ortaya çıkıyor.

2. ci Kaide : Ana, baba olarak her şeyden önce kendi kendimizi yetiştirelim. Mücehhez olalım.

Çocuk doğduğu andan itibaren, etrafına mütecessis nazarlarla bakmağa başlar. Yavaş yavaş açılmağa başlayan şuuru ile onun için yepyeni bir âlem başlamıştır. Evvelâ bir tabiat kanunu olarak hayatının idamesi için kendini emziren annesini, daha sonrada etrafındaki renk ve şekilleri tanır. Kendisiyle ilgilenen baba ve kardeşlerini, yakınlarını ve nihayet muhitini tanımağa başlar. Bu tanımalar, lisana gelince, sorgular şeklinde tecelli eder. İşte anne ve babanın da en büyük rolü bu andan itibaren kendini göstermeğe başlar. Çocuğun her an çoğalan sorularına cevap verebilmek ve verilen cevapların tatminkâr olması, haddi zatında kolay bir iş gibi görünürse de, çocuğun kazanacağı ilk itibatları olması bakımından üzerinde titizlikle durulacak oldukça mühim bir keyfiyettir.

Artık Ana ve baba bir eğitmen, bir yönetici vazifesini almıştır. Bunu yaparken çocuğun seviyesine inip, anlayacağı bir dille onun sorularını, doğru bir şekilde cevaplandırmaları gerekmektedir. Kedilerine garip gelen, çocuksal sualleri karşısında, küçüksemeden, gülüp eğlenmeden, tam bir ciddiyetle onu tatmin edici olmalıdır. En az okul çağlarına kadar devam edegelen bu

kabil haller karşısında, anne ve baba, bir gün ve bir an bile çocuğun sorularını çevapsiz bırakmamalıdır. Bu izahların tatminkâr olabilmesi için de, ana ve babanın hazırlıklı olmaları lâzımdır. Bunun aksi mazallah, çocukla ana baba arasında ilk anlaşamamazlık, tekerrürü ise, uçurumları hazırlamış olur.

Çocuğun hadiseler üzerindeki duyuş ve inanışları çok mühimdir. Bunda rol oynayan, yukarıda da izah ettiğim gibi, eski hayatlarındaki yaşantı ve tecrübelerin etkisi olabilir. Anne ve babanın illâki benim dediğim doğrudur iddiaları, çocuğun kendilerinde uzaklaşmasını, daha kötüsü itimadını zedeler. Bu ise ana baba ile kendi arasında mesafenin açılmasına ve dolayısıyla sevgi ve alâkadan mahrum, aksi hırçın, sinirli, ana babaya itimadı sarsılmış bu kabil çocuklardan dolayısıyla şikâyetler başlar. Halbuki suç onların değil, doğrudan doğruya biz ana ve babanıdır. Onlar birleşik kaplar gibi, şeklini alacağı kabını ararken, biz farkında olmadan, egomuzla onları kırıp dökmüş, çocuğu delâlette bıraktığımızın bile farkında olmadan sızlanmağa, bu çocuk bütü ihtimamlarımıza ve sevgimize rağmen neden böyle oldu diye şikâyet ederek dövünmeğe başlarız. Halbuki madalyonun içyüzü hiç te öyle değildir. Hakikat şudurki, eğitim ve yöneticiliğimizi yapmamış, kendi kendimizi bu sahada yeteri ve gereğince yetiştirmemiş olmamızdan, kendi acımızı çocuklarımıza yükleyip, haksız olarak onları bilgisizce hırpaladığımızın bile farkında olmamaktayız. Biz bu durum muvacehesinde, halâ hakikatı idrak edemez, kendi hatalarımızı tashih edemez, suçu bir başkasına, meselâ anne, babaya, veya baba, anneye yüklemeye kalkarsak ve bu yüzden aralarında münakaşalar, bir takım anlaşamamazlıklar, sert hareketler başlarsak işte o zaman asıl en büyük felâket vuku bulmuş olur.

Artık büsbütün delâlette kalan çocuğumuzu, hazırlıksız olarak toplumun içine, hayata terketmiş oluruz ki, bundan sonra çocuk iyi veya kötü tesirler altında, iradesiz, kendine olan itimadını yetirmiş,

(Devamı sayfa 32'de)

okuyucu mektupları

Sayın P. Celâlet Evren — İSTANBUL

Şiirleriniz için teşekkür ederiz. Uygun zamanda yayınlanmasına çalışacağız. «Rüyaların yüzde yüz ya da doksan dokuz gerçekleşiyorlar. Yanlış davranışlarımız olursa, ikaz ediliyor veya daha önceden, siyasi ve özel hayatıma ait önemli olayları rüyamda görüyorum. Bu beni şaşırtıyor ve memnun ediyor. Hatalarımı düzeltmek imkânını hüluyorum v.b.»

Diyerek, rüyanızda gördüğünüz bir erkeğin, kendisini melek olarak tanıttığını, yanlış bir işinizden dolayı sizi ikaz ettiğini ve son geliş olduğunu da ilâve ediyor ve soruyorsunuz:

Meleklerin cinsiyeti var mıdır

— Dinsel Kitaplarda, en eskisinden en yenisine kadar, melekler erkek ve dişi olarak tasvir edilmektedir. Bir cinsiyet ayrımının olması derin anlamlar taşımaktadır. Bununla beraber Kur'an'da meleklerin ne erkek ne dişi olduklarına dair, bize göre, bir kayıt yoktur.

Geleneklere göre, melek tarzında sembolize edilen güçler, tabiat kuvvetleridir, müsbet ve menfi güçler için erkeklik ve dişilik sembolleri altında bir öğretim yapılmıştır.

Spiritizme göre melekler : 1) İlahî İrade Kanunlarının işleyişinde yüksek fonksiyonerlik yapan varlıklardır, 2) İlahî İrade Kanunlarının bizzat kendileridir, 3) Beşer varlığının tekâmül bakımından çok üstünde bulunan rehber, mürsil ve hami varlıklardır.

İnsan üstü varlık var mıdır?

— İnsan üstünlük ve altlık diye bir tekâmül ölçüsü olmadığından, bu sorunuza cevabımız : Heride dünya insanının da u-

laşacağı ileri tekâmül, seviyeleri vardır, olacaktır. İnsan evrensel varlığın ismidir. Beşer varlığı, yani dünyada tekâmüle devam eden insan, evrensel insana ulaşmak için evren ve benliği ile savaş halindedir.

İnsanlar da tekâmül ederek meleklik seviyesine erişirler mi?

— İnsanlar, yani dünya insanları, tekâmül ederek tasavvur dışı varlık plânlarına kadar yükselebilir ve bu yükseliş ebediyen devam eder. Ruhun tekâmüllü meleklerin (!) bile tasavvur edemeyeceği kadar yüksektir. Kaldı ki melekler de ruhsal varlıklardan başka bir şey değildir.

Selam ve Sevgiler.

Sayın Fehmi Akar — İSTANBUL

«Senelerdir okuyucunuzum. Çok, hem de pek çok bilgiler edindim» diyerek sorunuza soruyorsunuz. Ödevimizi yaparken duyduğumuz mutluluk insana verebildiğiniz bilginin vasfıyla orantılıdır. Sözleriniz bizi daha çok sorumlu duruma getirmektedir. Çok daha fazla dikkatli ve enerjik olmamız gerekiyor. Gün be gün artan istekler karşısında, el birliği ile insanı kurtarmak savaşına katılmamız gereklidir. Teşekkür ederiz.

Cevabımız şöyledir :

Ruhun yaratılışı hakkında hiç bir varlığın bilgisi yoktur. Zira bu bilgi Mutlak Tanrılık Bilgisidir. Sadece ve sadece Tanrının bilgisi dahildir ve Mutlaklık ile vasıfıdır. Böylece insan idraki mutlak olan karşısında ancak nisbi olan realitelerin idraki ile vardır ve mutlak hakkında hiçbir şey bilemez.

Bu sebepten ruhun yaratılışı ve yaratılışındaki miktar nedir diye bir soru da sorulamayacaktır. Kainatın her yeri var.

lıkların enkarnasyonu için, onların tekâmül için müsaittir. Her muhitin plânın şartlarına göre bedenler vardır.

Varlıklar sonsuz ezelden, sonsuz ebediyete doğru tekâmülle devam ederler. Kendileri için gerekli olan her maddesel mekâna enkarne olurlar. Bir milyon sene evvel dünyada yaşamış bir varlık tekrar dünyada enkarne olabileceği gibi olmayabilir de. Dünyanın belli bir ruh varlığı sayısı yoktur. Hatta hiç bir plânetin yoktur. Bir ta-

raftan enkarne olunur, öte taraftan beden terk edilir. Nüfus çoğalır: zira tekâmül ortamı daha fazla enkarnasyonu gerektirecek kadar gelişmiş, müsait bir hale gelmiştir. Bir plânette yaşayanlar devamlı olarak aynı plânette tekrar tekrar doğmağa mecbur değildir. Dünya nizam ve şartları yetersiz kalınca, ruha daha müsait plânetlere enkarne olunur.

Selam ve Sevgiler.

Ruhsal Aleme Kendinizi Akort Ediniz

(Sahife 23'den devam)

Varlıkların dünyadaki kötü huylarını spirit âlemde de devam ettirmelerinin herhalde bir sebebi olsa gerek. Varlıklar, dünyadaki ölümlerinden sonra da, dünya ile ilgili hatıralarını beraberlerinde spirit âleme getirirler. İnsan, ölümden sonra dünyadaki kişiliğiyle ilgili özelliklerini taşıdığı gibi, bütün geçmiş hayatını da mükemmel hatırlar. Bu hatıralar ölüm ile kaybolmaz. Dünyada iken dürüst olan bir insan, muhtemelen spirit âlemde de böyle olacaktır. İnsanın menfi tarafları tekâmül seviyesini gösterecektir. Spiritüel seviye ne kadar aşağı olursa, imtihanlar da o derece çetin olacaktır. Yüksek varlıklar, daha zayıf kardeşlerine muhabbetle yardım çabası içindedirler. Bilirsiniz ki, dünyada çeşitli seviyedeki varlıklar bir arada yaşamak zorundadırlar. Varlıklar kıskançlık ve kötülük vibrasyonları taşıdıkları halde, bunun farkında olmayabilirler. Dünya vibrasyonları ağırdır. İnsan yoğun maddeye bağlanmıştır. Yaşayarak onun bilgisini alacaktır. Fakat insan içindeki yüksek şuur seviyesine ulaşma arzusu ile tekâmülünde gitgide yükselen bir yol takibeder. Bununla birlikte onun böyle yüksek bir itilimi haliz olduğu, aşağı seviyelerde iken pek anlaşılmaz. Uyanabilmesi için birçok hayatlar gerekecektir.

Burada bir soru aklınıza gelebilir :

Tanrı, eğer istese, bir anda bütün varlıklarını yükseltmez mi? Tanrı zor kullanmaz. Aydınlanma arzusu varlıkların kendi içinden gelmelidir. Gerek dünyada gerekse spirit âlemde varlıklar hür iradeye sahiptirler.

Spirit âleme intikal etmiş bir varlıkta dünya tesirleri hâlâ kuvvetli ise, daha önce yaşadığı köye veya şehire çekilecektir. Orada bir yere bağlanabilir. Buradan bütün olup bitenleri ruhsal gözleriyle görebilir. Bu şekilde varlıklar bir ağaca, kayaya, duvara, merdivene (kısaca dünya obje ve kıymetlerine) bağlanabilir. Ve bağlandıkları objeler tahrib edildikleri zaman kendileride acı duyarlar. Durumunu idrak ettikten sonra rehber varlıklarının yardımıyla bu durumu terk ederek tekâmüllüne kaldığı yerden devam eder. Tekâmülün hızlanması bakımından enkarnasyonlar faydalıdır.

Dünyada olduğu gibi spirit âlemde de kişiliğini muhafaza edildiğini unutmayın. Sadece ibadet ve Tanrıya bağlılık yeterli değildir. İçten gelen değişiklik te lâzumdur. İlahî kıvılcım içinizi aydınlatmalıdır. Bu kıvılcımın aydınlığında yükselerek doğru yol alacaksınız. Etrafındaki sis ve dumanlardan dolayı kıvılcımınız parlamadığı sürece sizinle aynı durumda olan varlıklarla birlikte aşağılarda kalmak zorundasınız.

Tanrı hepimizin yardımcısı olsun.

ÇOCUK TERBİYESİ

(Sahife 29'dan devam)

oradan oraya yuvarlanır ve belki de tam bir şahsiyetini iktisap edemedi, farkında olmayarak onun mahvını, daha doğrusu tekâmülünü yavaşlatmış ve belki de çok geciktirmiş oluruz. Sade çocuğun mu? Bu arada ana babanın da bu icaplar karşısında gösterdikleri aciz ve imtihanlarındaki başarısızlık, onların hayat plânlarındaki inhiraf ve maksut olan tekâmüllerindeki seyir ve hızı yavaşlatması ve geciktirmesi bakımından çok önemlidir.

Burada üçüncü ve bilhassa en önemli bir kaide çıkıyor, Oda :

3. cü Kaide : Ana baba arasındaki davranışlara ciddiyetle eğilelim ve büyük bir önem atfedelim.

Evet, bir ana ve baba çocuk terbiyesinde ve bilhassa çocuğun zekâsını gelişmeğe başladığı andan itibaren, aralarındaki mütakabil davranışlara fazlasıyla önem vermesi gerekmektedir. İki ayrı karaktere sahip ana ve baba aile toplumu içerisinde kendi görüş ve kanılarını birbirlerine sert bir lisanla kabul ettirmek taassubu şöyle dursun, çok defa yuvanın hayat ve selâmeti bakımından sevgi esasına müstenit, feragat ve fedakârlığı fikir olarak benimsemiş ve tatbik etmiş olmaları şarttır. Yuvada kimse, kimsenin tasallutu altında değildir. Hür iradeleriyle sevgi ve saygıya dayanan, karşılıklı vazifelerle yükümlü olduklarını bir an bile hatırlarından çıkarmamaları gerekir. Yoksa, taraflar böylece, egoizmalarının meclup ve mahkûmu olurlarsa, tekâmüllerini kendi hür iradeleriyle kısıtlamış, geciktirmiş olacakları gibi, mensup buldukları yuvanın başarısızlıklarından dolayı felâketini hazırlamış olurlar. İsteyerek veya istemiyerek belki de, tedavileri yeni reankarnasyonlarına kadar sürüp gidecek ve hayatları boyunca (çocukları dahil) ızdıraptan kurtulamıyacakları bir takım yaraların açılmasına sebep olmuş olacaklardır.

Diğerkâm davranışlarla, zaman zaman kuvvetli arzu ve herhangi bir meseledeki taassup ve inanışlarında bile (ki taassup aynıyle hatadır,) «sen bilirsin», «mademki şiddetle arzu ediyorsun dediğim gibi yaparız». «birde senin dediğin tecrübe edelim» gibi gönül alıcı sözlerle yuvanın selâmeti sağlandığı gibi, bu görgüde yetişen çocuk da egodan sıyrılarak, edindiği diğerkâm his ve davranışlarla toplum hayatına atıldığı zaman bocalamaz. Artık hakiki yolunu bulmuş, iyi veya kötü cereyanlar karşısında sendelemeyen, şaşırınadan gideceği yolu çizmiş, hayat plânını kolayca tatbika başlamış olur. Okadar ki gerek arkadaşları arasındaki münasebetlerde gerek yetişmesinde, büyük ve küçüklerine karşı tutumunu bilir, günlük yaşantı ve çalışmalarında bütün hayatı boyunca, her türlü fiil ve hareketlerinde önceki hayatlarından getirdiği bilgilere ilâveten iktisap edeceği, sırasıyle: Sevgi ve alâka, kendi kendini yetiştirme arzusu ve nihayet davranışları dolayısıyla muvaffakiyyetini hep aile muhitinden edindiği bu üç belli başlı faktörün tesirlerinden kurtulamaz ve tedricî kaidesine uyarak ilâhî nizam içinde, tekâmülündeki seyir ve hızını sadece arttırmış olmakla kalmaz, dolayısıyla bulunduğu topluma da büyük faydalar sağlamış olur.

Üstad Bedri Ruhselman (Mukadderat ve İcabat) kitabının bir pasajında şöyle der :

«İnsanlar yalnız kendi nefislerini düşünmekle ve kendi saadetlerini başkalarının göz yaşlarında aramak delâletinde devam etmekle ıstıraplardan hiç bir vakit kurtulamıyacaklardır. Bu hakikati çocuklarınıza daha çok küçük yaştan itibaren telkin edip öğretmedikçe ve onları ilâhî irade kanunlarınım yüksek bir icabı olan diğergâmlık hisleriyle alıştırmadıkça, beşeriyetin göz yaşlarını dindirmek mümkün olmayacaktır...»

Normal Altı Gerçeklerle Normal Üstü

(Sahife 19'dan devam)

şısı deniz hayvanları... olduğu halde insanın karşısı niçin olmasın? Oysa ki, hayatları uzun deniz yolculuğunda geçmiş ve bu sebeple yalandan uzak olan kaptanlar, yakın zamanlarda deniz kızları gördüklerini (alaya uğramayı dahi göze alarak) bildirmişlerdir.

«Diğer kürelerde canlı olduğunu» söylemek de bir yüksek nazariyedir. Dr. Fry, H. Menger veya G. Adamsky gibi diğer kürelerden gelenlerle konuşmadan bunu iddia eden âlimler vardır. Meşhur âlim George Gamow, Dünyamızın hayat hikâyesi adlı eserinde diyor ki: «... Merih'in yüzeyinde belirli bir tipte bir kara parçası bulunduğunu gösteren, temelli bellikler vardır. Yüzeyin sekizde beş kadarı kırmızı, yahut portakal rengi olduğundan gezegen, genel olarak kırmızımsı gözüktür. Bu da, eskilerin onu Savaş Tanrısı saymalarına sebep olmuştur. Bu alanların rengi hiç değişmez. Onların bitkiden yoksun taşlık yahut kumluk alanlar olduğuna şüphe yok gibidir. Gezegen yüzeyinin kalan beşte, üçü ise mavimtrak gri ve yeşilimsi bölgelerdir ki, eskiden, bizim okyanuslarımız ve denizlerimiz gibi, büyük su yatakları oldukları sanılıyordu. Onun için bu bölgeler hâlâ Mars Sirenum ve Sinus Margaritifer gibi adlar taşırlar. Bu koyu renkli alanlar su yüzeyleri değildir, öyle olsa idi renkleri daha üniform olurdu, daha önemlisi elverişli şartlar altında, güneş ışınlarını daha parlak olarak yansıtırlardı. Öte yandan, mavimtrak yeşilimsi renkler bitkilerin varlığını belirtir. Renkte gözlemlenen mevsimlik değişmeler de bu hipotezi kuvvetle destekler. Gerçekten, bu bölgelerin yeşilimsi rengi, içinde buldukları yarım kürenin ilkbahar devresi süresince pek belirlidir. Kış yaklaştıkça sollar ve esmer yeşilimsi bir ton alır. Yeryüzündeki bitkilere benzer bitkilerden başka hiçbir şeyin bu neticeyi doğuracağını düşünmek son derece güçtür, hem de atmosferde oksijen bulunması, bitkilerin varlığı-

nı gösterdiğinden ister istemez, koyu renkli bölgelerin gerçekten çayır, çalılık yahut ağaçlarla örtülü oldukları yargısına ulaşırız.»

Kur'an-ı Kerim dünyanın döndüğünü Galile'den çok önce bildirdiği gibi, diğer kürelerdeki hayat hakkında da geniş bilgi vermektedir. Nahl Süresi 49 cu âyetinin sayın H. B. Çantay'ın tefsirinden sunuyoruz: «Göklerde olan, yerde olan canlılar ve melekler, kendilerine hiçbir yüksünme gelmeden Allaha secde ederler... «Göklerdeki dabbetin» = debelenerek yürüyen...'i Kahire'nin arapça Larus'u «Canlı deve» demektedir, Fransızca Kur'an tercümesi ise **animaux** (Hayvan) kelimesini koymaktadır ki bu kelime insanlar (canlı) için de kullanılır.

Gene Şura Süresinin 29 cu âyetinde : «... Göklerin, yerin ve bunların içinde üretilen her şeyin yaratılışı O'nun âyetlerindedir: O, dilediği zaman bütün bunları toplayabilir...» denilmektedir...

Yazımızın başlığını «Normal altı gerçekle normal üstü gerçek ayırt edilmelidir...» Koyduk. Burada neden «normal altı gerçek» sözü kullanıldığı sorulabilir. Fakat hezeyanlı şahıs için (bizler için asılsız olan bu şeyler) birer gerçektir. Meselâ adam kendine tuzak kurulduğuna inanır. Dışarıdan baktığımız zaman bu inançlar için objektif temel bulamayız. Fakat hezeyanlı nazarında bu inanç maaleşef onun idrakleri ile beslenir. Herkes güya sokakta kendini takip etmektedir. Bunlar kendi içinde ahenktar olup birçok teyit edici vakıalar bulurlar. Psikiyatrlar bunları ikna edemezler. Çünkü hezeyanlardan biri çürültüldümü o hemen yeni bir vakıa ortaya atar.

Aklın ve mantığın kontrolünde normal üstü gerçekleri normal altı gerçeklerden ayırt etmek lâzımdır.